

UOHSX00CKOE8

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0274/2019/VZ-26001/2019/522/RCh

Brno: 23. září 2019

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 15. 7. 2019 na návrh z téhož dne, jehož účastníky jsou

- zadavatel – statutární město Hradec Králové, IČO 00268810, se sídlem Československé armády 408/51, 500 03 Hradec Králové, zastoupeno na základě plné moci ze dne 25. 7. 2019 společností Erste Grantika Advisory, a.s., IČO 25597001, se sídlem Jánská 448/10, 602 00 Brno,
- navrhovatel – VARS BRNO a.s., IČO 63481901, se sídlem Kroftova 3167/80c, Žabovřesky, 616 00 Brno, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 16. 7. 2018 společností Fiala, Tejkal a partneři, advokátní kancelář, s.r.o., IČO 28360125, se sídlem Helfertova 2040/13, Černá Pole, 613 00 Brno,

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných při zadávání veřejné zakázky „Inteligentní dopravní systém v Hradci Králové“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 30. 1. 2019 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 1. 2. 2019 pod ev. č. Z2018-029718, ve znění oprav uveřejněných dne 4. 3. 2019, dne 11. 3. 2019, dne 28. 3. 2019, dne 1. 4. 2019, dne 25. 4. 2019, dne 20. 5. 2019 a dne 3. 6. 2019, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 1. 2. 2019 pod ev. č. 2019/S 023-049715, ve znění oprav uveřejněných dne 6. 3. 2019 pod ev. č. 2019/S 046-105397, dne 12. 3. 2019 pod ev. č. 2019/S 050-114804, dne 29. 3. 2019 pod ev. č. 2019/S 063-146516, dne 3. 4. 2019 pod ev. č. 2019/S 066-154373, dne 25. 4. 2019 pod ev. č. 2019/S 081-193526, dne 21. 5. 2019 pod ev. č. 2019/S 097-234534 a dne 3. 6. 2019 pod ev. č. 2019/S 105-255819,

rozhodl takto:

I.

Návrh navrhovatele – VARS BRNO a.s., IČO 63481901, se sídlem Kroftova 3167/80c, Žabovřesky, 616 00 Brno – **ze dne 15. 7. 2019** na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – statutární město Hradec Králové, IČO 00268810, se sídlem Československé armády 408/51, 500 03 Hradec Králové – učiněných při zadávání veřejné zakázky „Inteligentní dopravní systém v Hradci Králové“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 30. 1. 2019 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 1. 2. 2019 pod ev. č. Z2018-029718, ve znění oprav uveřejněných dne 4. 3. 2019, dne 11. 3. 2019, dne 28. 3. 2019, dne 1. 4. 2019, dne 25. 4. 2019, dne 20. 5. 2019 a dne 3. 6. 2019, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 1. 2. 2019 pod ev. č. 2019/S 023-049715, ve znění oprav uveřejněných dne 6. 3. 2019 pod ev. č. 2019/S 046-105397, dne 12. 3. 2019 pod ev. č. 2019/S 050-114804, dne 29. 3. 2019 pod ev. č. 2019/S 063-146516, dne 3. 4. 2019 pod ev. č. 2019/S 066-154373, dne 25. 4. 2019 pod ev. č. 2019/S 081-193526, dne 21. 5. 2019 pod ev. č. 2019/S 097-234534 a dne 3. 6. 2019 pod ev. č. 2019/S 105-255819, **se v části týkající se tvrzené nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o námitkách ze dne 3. 7. 2019 a tvrzeného porušení zásady zákazu diskriminace a rovného zacházení nerozdělením veřejné zakázky na části podle § 265 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, zamítá, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.**

II.

Správní řízení vedené ve věci návrhu navrhovatele – VARS BRNO a.s., IČO 63481901, se sídlem Kroftova 3167/80c, Žabovřesky, 616 00 Brno – **ze dne 15. 7. 2019** na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele – statutární město Hradec Králové, IČO 00268810, se sídlem Československé armády 408/51, 500 03 Hradec Králové – učiněných při zadávání veřejné zakázky „Inteligentní dopravní systém v Hradci Králové“ v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 30. 1. 2019 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 1. 2. 2019 pod ev. č. Z2018-029718, ve znění oprav uveřejněných dne 4. 3. 2019, dne 11. 3. 2019, dne 28. 3. 2019, dne 1. 4. 2019, dne 25. 4. 2019, dne 20. 5. 2019 a dne 3. 6. 2019, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 1. 2. 2019 pod ev. č. 2019/S 023-049715, ve znění oprav uveřejněných dne 6. 3. 2019 pod ev. č. 2019/S 046-105397, dne 12. 3. 2019 pod ev. č. 2019/S 050-114804, dne 29. 3. 2019 pod ev. č. 2019/S 063-146516, dne 3. 4. 2019 pod ev. č. 2019/S 066-154373, dne 25. 4. 2019 pod ev. č. 2019/S 081-193526, dne 21. 5. 2019 pod ev. č. 2019/S 097-234534 a dne 3. 6. 2019 pod ev. č. 2019/S 105-255819, **se v části týkající se tvrzeného porušení zásady transparentnosti při stanovení zadávacích podmínek** tím, že cit. zadavatel v zadávací dokumentaci nepřipustil předložení variant nabídky, ačkoliv počítal s tím, že někteří dodavatelé budou v rámci svých nabídek dodávat infromajáky a další fyzické komponenty a jiní ne, v důsledku čehož může obdržet neporovnatelné nabídky, **podle § 257 písm. h) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, zastavuje, neboť návrhu v této části nepředcházely řádně a včas podané námitky.**

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Zadavatel – statutární město Hradec Králové, IČO 00268810, se sídlem Československé armády 408/51, 500 03 Hradec Králové, zastoupeno na základě plné moci ze dne 25. 7. 2019 společností Erste Grantika Advisory, a.s., IČO 25597001, se sídlem Jánská 448/10, 602 00 Brno (dále jen „zadavatel“) – jako veřejný zadavatel dle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), zahájil dne 30. 1. 2019 ve smyslu § 56 odst. 1 zákona odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení k uveřejnění otevřené řízení za účelem zadání veřejné zakázky „Inteligentní dopravní systém v Hradci Králové“ (dále jen „zadávací řízení“ nebo „veřejná zakázka“). Oznámení o zahájení zadávacího řízení bylo uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 1. 2. 2019 pod ev. č. Z2018-029718, ve znění oprav uveřejněných dne 4. 3. 2019, dne 11. 3. 2019, dne 28. 3. 2019, dne 1. 4. 2019, dne 25. 4. 2019, dne 20. 5. 2019 a dne 3. 6. 2019, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 1. 2. 2019 pod ev. č. 2019/S 023-049715, ve znění oprav uveřejněných dne 6. 3. 2019 pod ev. č. 2019/S 046-105397, dne 12. 3. 2019 pod ev. č. 2019/S 050-114804, dne 29. 3. 2019 pod ev. č. 2019/S 063-146516, dne 3. 4. 2019 pod ev. č. 2019/S 066-154373, dne 25. 4. 2019 pod ev. č. 2019/S 081-193526, dne 21. 5. 2019 pod ev. č. 2019/S 097-234534 a dne 3. 6. 2019 pod ev. č. 2019/S 105-255819.
2. V čl. III. „PŘEDMĚT VEŘEJNÉ ZAKÁZKY“ zadávací dokumentace ze dne 30. 1. 2019 (dále jen „zadávací dokumentace“) je uvedeno, že předmětem veřejné zakázky je „*vybudování IDS (inteligentního dopravního systému - dále jen „IDS“ – pozn. Úřadu), zahrnující provedení všech dodávek materiálu a zařízení, prací, dodávku software, dokumentace, zajištění všech povolení, implementace, otestování, uvedení do provozu, školení, poskytnutí licencí a poskytnutí veškerého dalšího souvisejícího plnění, dále poskytování servisních služeb a služeb rozvoje IDS spočívajících v úpravách IDS, realizaci změnových požadavků a poskytování dalších souvisejících plnění – tzv. ad hoc služby.*“ Předmět zakázky je blíže specifikován v příloze č. 8 zadávací dokumentace – Podrobná technická specifikace systému vč. příloh (dále jen „Technická specifikace“). Ze zadávací dokumentace rovněž vyplývá, že šetřená veřejná zakázka je veřejnou zakázkou na dodávky.
3. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky činí 346.855.200,- Kč bez DPH. Ze zadávací dokumentace vyplývá, že podané nabídky budou hodnoceny podle ekonomické výhodnosti na základě nejnižších nákladů životního cyklu.
4. Zadavatel provedl předběžnou tržní konzultaci ve smyslu § 33 zákona. V rámci této předběžné konzultace vznesl zadavatel sérii dotazů, na kterou obdržel odpověď od pěti dodavatelů.
5. Dle Protokolu o otevírání nabídek ze dne 9. 7. 2019 obdržel zadavatel ve lhůtě pro podání nabídek dvě nabídky, přičemž obě splňovaly náležitosti dle § 109 odst. 2 zákona.
6. Dne 20. 6. 2019 podala společnost VARS BRNO a.s., IČO 63481901, se sídlem Kroftova 3167/80c, Žabovřesky, 616 00 Brno, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 16. 7. 2018 společností Fiala, Tejkal a partneři, advokátní kancelář, s.r.o., IČO 28360125, se sídlem Helfertova 2040/13, Černá Pole, 613 00 Brno (dále jen „navrhovatel“) námitky proti zadávacím podmínkám veřejné zakázky ze dne 19. 6. 2019 (dále

jen „námitky“). Tyto námitky zadavatel rozhodnutím o námitkách ze dne 3. 7. 2019 (dále jen „rozhodnutí o námitkách“) odmítl.

7. Navrhovatel se s rozhodnutím o námitkách neztotožnil, a proto podal dne 15. 7. 2019 k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele z téhož dne (dále jen „návrh“).

II. OBSAH NÁVRHU

8. Navrhovatel úvodem svého návrhu vyjadřuje přesvědčení, že zadavatel vymezil předmět plnění veřejné zakázky natolik široce, že omezil možnost účasti dodavatelům, kteří by byli schopni dodat jen některá z požadovaných plnění. Takto stanovené podmínky jsou dle něj v rozporu se zásadami zákazu diskriminace a přiměřenosti. Dále odkazuje na obsah svých námitek. Současně uvádí, že zadavatel ve svém rozhodnutí o námitkách svá pochybení nijak nevyvrátil.
9. Navrhovatel nesouhlasí s tvrzením zadavatele, že jednotlivá plnění tvořící předmět veřejné zakázky jsou natolik složitá, úzce propojená a na sobě vzájemně závislá, že spolu tvoří celek, který není možné rozdělit na jednotlivé části. Svůj nesouhlas zakládá na faktu, že zadavatel v příloze č. 9 zadávací dokumentace – Rozpočet předmětu veřejné zakázky (dále jen „rozpočet veřejné zakázky“ nebo „příloha č. 9 zadávací dokumentace“), jednotlivá plnění oddělil za účelem jejich nacenění, a to na části Řízení dopravy, Penalizace, Modul MHD, Dispečink systému, Přenosová síť, Centrální systém, jednotlivé křižovatky a přechody pro chodce.
10. Dle navrhovatele zadavatel ve svém rozhodnutí o námitkách uvádí, že dělení zakázky na části by přineslo řadu problémů, neuvádí však již žádné konkrétní informace o tvrzené provázanosti, jak výrazné navýšení nákladů by rozdělení veřejné zakázky způsobilo, ani v čem zadavatel spatřuje rizika nekompatibility. Takové rozhodnutí o námitkách dle navrhovatele nelze považovat za podrobné a srozumitelné, a je tak v rozporu s § 245 odst. 1 zákona.
11. Navrhovatel se dále neztotožňuje se zadavatelovým zdůvodněním nemožnosti oddělení části zakázky „Penalizace“ od předmětu veřejné zakázky. Domnívá se, že tímto důvodem nemůže být tvrzená účinnost systému, neboť té by dle jeho názoru bylo dosaženo i při samostatném plnění, zvláště vzhledem k tomu, že světelná signalizační zařízení (dále jen „SSZ“) a měření úsekové rychlosti či „radary“ dle něj nejsou propojeny a mohou fungovat nezávisle. Obdobná je dle navrhovatele situace i u dodávek serverů, routerů, modulu preference MHD a dopravního dispečinku, které zadavatel v rozhodnutí o námitkách také uvádí jako neoddělitelné od předmětu zakázky, ovšem bez bližšího odůvodnění.
12. Další částí zakázky, která by dle názoru navrhovatele mohla být oddělena jako samostatná část veřejné zakázky, je dodávka inframajaků a dalších fyzických komponentů, neboť tyto jsou pouze jednou z možných součástí funkce preference MHD a není tak vůbec jisté, jestli budou zvoleny jako optimální technické řešení. Navrhovatel ve svém návrhu uvádí, že „kromě toho, že jsou zadávací podmínky stanoveny diskriminačně z důvodu nerozdělení Veřejné zakázky na části, je z tohoto vyjádření Zadavatele zřejmé, že jsou stanoveny v rozporu se zásadou transparentnosti. Navrhovateli totiž není zřejmé, jak bude zajištěna porovnatelnost jednotlivých nabídek, když Zadavatel nepřipustil nabízet varianty, přičemž

počítá s tím, že některý z dodavatelů inframajáky a další fyzické komponenty nabízet bude a jiný ne.“

13. Zadavatel ve svém rozhodnutí o námitkách uvádí pět hledisek, na základě kterých posuzoval možnost rozdělení veřejné zakázky na části. Ve vymezení těchto hledisek však navrhovatel nespatřuje žádné konkrétní argumenty a považuje je za pouhá obecná nepodložená sdělení.
14. Navrhovatel také není spokojen s reakcí zadavatele na jeho příkladmo uvedené možné rozdělení veřejné zakázky na části, kdy zadavatel navrhovateli v rozhodnutí o námitkách vytýká, že navrhovatel v námitkách neuvádí žádné konkrétní důvody, proč by veřejná zakázka měla být rozdělena právě takto a proč by takové rozdělení mělo být hospodárnější, účelnější nebo smysluplnější než zadání veřejné zakázky jako celku. Dle navrhovatele je to však právě zadavatel, který by měl naopak uvést konkrétní důvody, proč navrhovatelem navržené rozdělení nepřípadá v úvahu.
15. Ke své neúčasti na předběžné tržní konzultaci pak navrhovatel uvádí, že tato skutečnost není relevantní mimo jiné i proto, že v rámci zadávacího řízení bylo vneseno více než 228 dotazů k zadávacím podmínkám. Na základě tohoto je dle navrhovatele zřejmé, že informace poskytnuté v této fázi přípravy veřejné zakázky byly značně nedostatečné.
16. Navrhovatel v závěru návrhu navrhuje, aby Úřad zadávací řízení ve smyslu § 263 zákona zrušil.

III. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

17. Podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), bylo správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele zahájeno dnem 15. 7. 2019, kdy Úřad obdržel návrh navrhovatele.
18. Podle § 256 zákona jsou účastníky správního řízení:
 - zadavatel,
 - navrhovatel.
19. Zahájení správního řízení Úřad jeho účastníkům oznámil přípisem č. j. ÚOHS-S0274/2019/VZ-19618/2019/522/RCh ze dne 17. 7. 2019.
20. Dne 25. 7. 2019 obdržel Úřad vyjádření zadavatele k návrhu z téhož dne (dále jen „vyjádření k návrhu“) spolu s dokumentací o zadávacím řízení.

Vyjádření k návrhu

21. Úvodem svého vyjádření zadavatel uvádí, že své rozhodnutí o námitkách považuje za srozumitelné a podrobné a že zadávací podmínky stanovil zcela v souladu se zákonem. Trvá na svém stanovisku, že plnění tvořící předmět veřejné zakázky jsou natolik složitá, úzce propojená a na sobě vzájemně závislá, že spolu tvoří celek, který není možné rozdělit na jednotlivé části. Dle zadavatele se jedná o kompaktní propojený celek, kde mezi jednotlivými subsystemy probíhá vzájemná interakce a výměna informací a vyjmutím jediného z nich bude snížena kvalita fungování celku. Samotný návrh tak považuje za nedůvodný v plném rozsahu.

22. Zadavatel dle svého tvrzení důsledně zvážil možnost rozdělení veřejné zakázky na části, ovšem dospěl k názoru, že „[c]elistvost IDS zaručuje nejen vysokou kvalitu funkce, ale též zdárné vybudování díla, které je nezbytné zavádět koordinovaně.“ Zadavatel dodává, že zavádí IDS bez návaznosti na stávající technologie, jedná se tedy o kompletní obměnu již nevyhovujícího systému.
23. Zadavatel dále odkazuje na své rozhodnutí o námitkách, ve kterém dle svého přesvědčení podrobně vysvětlil nezbytnost zadání veřejné zakázky jako celku. Mimo jiné odkazuje na pět hledisek, dle kterých posuzoval rozdělitelnost veřejné zakázky na části. Dále argumentuje roztržitostí odpovědnosti a možnými problémy s implementací určitých komponent, které mají zjevné integrační vazby a budou sdílet data a využívat jednu přenosovou síť, ke kterým by mohlo docházet v případě rozdělení veřejné zakázky na části.
24. Dle názoru zadavatele neuvádí navrhovatel žádné relevantní věcné argumenty, proč nemá být veřejná zakázka zadávána jako celek a jeho argumentaci tak považuje za obecnou a účelovou. Odmítá tvrzení navrhovatele, že rozdělení veřejné zakázky v rámci rozpočtu znamená, že takto může být rozdělena i samotná veřejná zakázka, přičemž uvádí, že rozdělení veřejné zakázky pro účely vytvoření rozpočtu či výkazu výměr je zcela běžnou praxí.
25. V další části vyjádření se zadavatel vyjadřuje k tvrzené oddělitelnosti subsystému penalizace. Uvádí, že oddělením by nedošlo k integrálnímu využití informací sbíraných tímto systémem pro jiné funkce, zejména řízení dopravy. Byla by nutná samostatná integrace, která by byla neekonomická a neekonomická. Zadavatel nepopírá, že systém penalizace může fungovat samostatně, ovšem dodává, že požaduje synergii jednotlivých prvků v podobě např. sdílení informací o dopravě a obdobně pro něj nemá smysl samostatná dodávka serverů a routerů bez další integrace, stejně jako systému preference veřejné hromadné dopravy (dále také jen „VHD“), pro který existují programy v řadiči, senzory, návěstidla atd., a nelze jej tak oddělit od funkce řízení dopravy v rámci IDS. V tomto smyslu se zadavatel vyjadřuje i ohledně dopravního dispečinku, jehož zahrnutí do realizace takto rozsáhlé a komplexní zakázky označuje za nezbytnost.
26. K vyjádřením navrhovatele ohledně efektivity a významu předběžných tržních konzultací zadavatel dodává, že v jejich rámci každý z dodavatelů, který zaslal své vyjádření, potvrdil, že disponuje znalostí technologií pro celý předmět zakázky, případně výslovně deklaroval, že je připraven splnit předmět veřejné zakázky jako celek, což mimo jiné vedlo zadavatele k zadání veřejné zakázky jako celku.
27. Závěrem svého vyjádření zadavatel poukazuje na skutečnost, že navrhovatel ve svém návrhu rozšířil rozsah svých tvrzení oproti námitkám o námitku ohledně netransparentnosti zadávacích podmínek, kterou navrhovatel spatřuje v tom, že zadavatel nepřipustil možnost nabízet varianty, přičemž počítá s tím, že některý z dodavatelů inframajáky a další fyzické komponenty nabízet bude a jiný ne, a která může způsobit, že zadavatel obdrží neporovnatelné nabídky. I přesto, že zadavatel navrhuje zastavení správního řízení v této části, se k této námitce vyjadřuje tím způsobem, že způsob vymezení zadávacích podmínek, který umožňuje vícera technologická řešení, byl zvolen záměrně, aby se nedopustil diskriminace a rozšířil okruh možných dodavatelů.

28. Zadavatel navrhuje, aby Úřad o návrhu rozhodl tak, že jej dle § 265 písm. a) zákona zamítne a v části ohledně netransparentnosti zadávacích podmínek řízení dle § 257 písm. h) zákona zastaví.

Další průběh správního řízení

29. Usnesením č. j. ÚOHS-S0274/2019/VZ-21157/2019/522/RCh ze dne 1. 8. 2019 určil Úřad zadavateli lhůtu k podání informace o dalších úkonech, které v průběhu správního řízení v zadávacím řízení provede, a zároveň mu určil lhůtu k předložení dokladu o pověření osoby k jednání za zadavatele v předmětném správním řízení.
30. Na základě výše uvedeného usnesení obdržel Úřad od zadavatele informace o dalších úkonech, které v průběhu správního řízení provedl, a to dne 5. 8. 2019, dne 8. 8. 2019, dne 26. 8. 2019, dne 30. 8. 2019 a dne 9. 9. 2019.
31. Dne 2. 8. 2019 umožnil Úřad navrhovateli nahlédnout do správního spisu vedeného pod sp. zn. S0274/2019/VZ.
32. Dne 13. 8. 2019 zaslal Úřad Dopravní fakultě Jana Pernera, Univerzita Pardubice, Studentská 95, 532 10 Pardubice 2 (dále jen „Univerzita Pardubice“) pod č. j. ÚOHS-S0274/2019/VZ-22427/2019/522/RCh a Fakultě dopravní, České vysoké učení technické, Konviktská 20, 110 00 Praha 1 (dále jen „ČVUT“) pod č. j. ÚOHS-S0274/2019/VZ-22428/2019/522/RCh žádost o zodpovězení následujících dotazů:
- a) Nalézáte po zhodnocení rozsahu předmětu plnění veřejné zakázky ve spojení s Podrobnou technickou specifikací systému takovou funkční a technickou či technologickou spojitost mezi jednotlivými komponenty a činnostmi v rámci předmětu veřejné zakázky, aby odůvodňovala nutnost zadání předmětu veřejné zakázky jako celku jedinému dodavateli?
 - b) Lze souhlasit s tvrzením zadavatele, že by oddělení některého ze subsystému IDS do samostatné části veřejné zakázky a případná dodávka tohoto subsystému odlišným dodavatelem než pro zbytek plnění veřejné zakázky, mohlo způsobit problémy s implementací, kompatibilitou, synchronizací těchto systémů a snížení funkčnosti IDS jako celku? Pokud ne, který z komponentů IDS by mohl být bez rizika dodán jiným dodavatelem (zejména systém penalizace, preference veřejné hromadné dopravy, servery a routery a vybavení dopravního dispečinku)?
33. Dne 14. 8. 2019 zaslal Úřad společnosti SITEL, spol. s r.o., IČO 44797320, se sídlem Baarova 957/15, 140 00 Praha 4 (dále jen „SITEL“) pod č. j. ÚOHS-S0274/2019/VZ-22562/2019/522/RCh a společnosti Colsys s.r.o., IČO 14799634, se sídlem Buštěhradská 109, 272 03 Kladno – Dubí (dále jen „Colsys“) pod č. j. ÚOHS-S0274/2019/VZ-22566/2019/522/RCh žádost o zodpovězení následujících dotazů:
- a) Disponujete Vy jako dodavatel, nebo Vaši partneři znalostí technologií pro celý předmět veřejné zakázky? Pokud ne, v jakých oblastech?
 - b) Limitoval by Vaši společnost takto vymezený předmět veřejné zakázky při zvažování účasti v zadávacím řízení? Pokud ano, uveďte prosím konkrétní důvod.
34. Dne 19. 8. 2019 obdržel Úřad vyjádření od Univerzity Pardubice z téhož dne. Úvodem Univerzita Pardubice sděluje, že z důvodu čerpání dovolené ze strany většiny odborníků

na danou problematiku své odpovědi zasílá formou obecných poznámek, přičemž uvádí následující: *„Obecně lze konstatovat, že pokud je předmětem dodávky obecný hardware (server, diskové pole, pracovní stanice, síťový prvek a podobně), který není dodavatelem dalších požadovaných technologií nijak upravován pro potřeby daného systému, může být soutěžen odděleně od ostatních částí dodávky.“* Současně dodává, že úskalí takového postupu *„spočívá v tom, že řešení od různých dodavatelů bude mít pravděpodobně odlišnou strukturu a jiné požadavky na počty jednotlivých druhů hardwaru. Bez znalosti přesné architektury dodaného systému nebude možné vypracovat zadávací dokumentaci na dodávku hardwaru (serveru, síťových prvků atd.) dříve, než bude vybrán dodavatel zbylého předmětu veřejné zakázky a vypracován detailní projekt celého systému s konkrétní specifikací množství jednotlivých hardwarových komponent. To povede ve výsledku k prodloužení realizace dodávky celého systému. Řešením by tak mohla být povinnost dodavatele celého systému jako celku uspořádat výběrové řízení na obecný (případně konkrétně určený) hardware, který by dodavatel zcela jistě řešil subdodávkou (např. servery, klientské stanice, některé síťové prvky a podobně). Nejsme si však zcela jisti, zda je z hlediska právních předpisů možné takovou podmínku do zadávací dokumentace projektu vložit.“* Rozdělení předmětu plnění veřejné zakázky mezi více dodavatelů má dle vyjádření Univerzity Pardubice nevýhodu především v oblasti záruk a odpovědnosti za provoz a funkčnost systému, neboť v takovém případě bude obtížnější řešit případné reklamace a nefunkčnosti některých částí systému, přičemž může dojít i k soudním sporům, což může znemožnit uvedení celého systému do provozu nebo jeho provozní odstávku. U systému penalizace není dle Univerzity Pardubice zcela zřejmé, do jaké míry budou data z něj využívána v dalších součástech systému, přičemž pokud by zde nebyla větší provázanost vyžadována, lze poptávat systém penalizace samostatně. Současně však Univerzita Pardubice konstatuje, že bez podrobné znalosti architektury celého IDS města nelze jednoznačně určit, zda je či není nutné systém penalizace soutěžit odděleně. V případě jiného dodavatele systému penalizace by mohlo dojít k duplicitním instalacím některých prvků, protože odlišní dodavatelé nebudou ochotni sdílet informace mezi svými systémy např. z důvodu odpovědnosti za zajištění zabezpečení citlivých dat a podobně.

35. Dne 22. 8. 2019 obdržel Úřad odpověď na svou žádost od ČVUT. Dle odpovědi pracovníci Ústavu dopravní telematiky Fakulty dopravní spolupracují formou odborného poradenství na předmětné veřejné zakázce a z tohoto důvodu by mohly být jejich odpovědi ovlivněné.
36. Dne 23. 8. 2019 obdržel Úřad sdělení ze dne 22. 8. 2019 od společnosti Colsys. Společnost Colsys uvádí, že nedisponuje zkušenostmi v dodávkách a rekonstrukcích SSZ a s tím spojených řešeních. Dále společnost Colsys uvádí, že v tomto případě nebyli schopni z kapacitních důvodů realizovat předmětnou veřejnou zakázku. Vymezený obsah zakázky však společnost Colsys nepovažuje vzhledem ke komplexním dodávkám, které se na trhu běžně vyskytují, za nijak výjimečný. Společnost Colsys, stejně jako konkurenční firmy, je dle svého vyjádření zvyklá komplexní zakázky realizovat prostřednictvím subdodavatelských struktur, které doplňují portfolio dodávek a zkušeností. Z hlediska zadavatelů je pak dle společnosti Colsys standardní, že zadávají komplexní zakázky. Plyne z toho přímá odpovědnost vůči celé dodávce od jednoho dodavatele, neřeší se rozhraní mezi dodavateli, systémy atd.

37. Dne 28. 8. 2019 obdržel Úřad odpověď na svou žádost od společnosti SITEL. Z odpovědi vyplývá, že společnost SITEL nedisponuje znalostmi pro oblasti: Doplnění křižovatky o nové strategické detektory pro podporu řízení dopravy, výměna řadiče a technologie SSZ, provedení dodávky systému penalizace a to HW i SW, návrh technického provedení a uskutečnění dodávky systému preference veřejné hromadné dopravy a provedení dodávky dispečinku systému. Vymezený předmět veřejné zakázky by společnost SITEL limitoval jen částečně, neboť by se musela spojit s dalšími dodavateli.
38. Usnesením č. j. ÚOHS-S0274/2019/VZ-23998/2019/522/RCh ze dne 29. 8. 2019 Úřad účastníkům řízení stanovil lhůtu pro vyjádření se k podkladům rozhodnutí.
39. Dne 30. 8. 2019 umožnil Úřad zadavateli a dne 3. 9. 2019 navrhovateli nahlédnout do správního spisu vedeného pod sp. zn. S0274/2019/VZ.
40. Dne 5. 9. 2019 sdělil Úřad přípisem č. j. ÚOHS-S0274/2019/VZ-23998/2019/522/RCh ČVUT, že za dané situace, kdy by odpovědi odborných pracovníků mohly být ovlivněny z důvodu spolupráce na posuzované veřejné zakázce, nepožaduje další vyjádření.
41. Dne 4. 9. 2019 obdržel Úřad vyjádření zadavatele k podkladům rozhodnutí z téhož dne, ve kterém zadavatel komentoval zejména odpovědi subjektů, vůči kterým Úřad vznesl žádost o sdělení, konkrétně Univerzity Pardubice, společnosti Colsys a společnosti SITEL. K odpovědi Univerzity Pardubice zadavatel dodává, že tato potvrzuje pravdivost jeho tvrzení uvedených ve vyjádření k návrhu na zahájení správního řízení. Dle zadavatele je z této odpovědi zřejmé, že IDS je nutné vnímat jako jeden funkční celek, který je vhodné obstarat na základě jedné veřejné zakázky nerozdělené na části. Obdobným způsobem vnímá zadavatel vyjádření společnosti Colsys, přičemž dodává, že i přestože společnost Colsys a společnost SITEL uvedly, že nedisponují vlastními řešeními pro celý předmět veřejné zakázky, neznamená to, že na relevantním trhu neexistuje dostatečný počet dodavatelů, kteří znalostí celého předmětu veřejné zakázky disponují, což podkládá výsledky předběžné tržní konzultace, v rámci které každý z dodavatelů, kteří zaslali svou odpověď, uvedl, že je připraven splnit předmět veřejné zakázky jako celek. Z vyjádření obou výše uvedených dodavatelů je dle zadavatele zřejmé, že vymezení předmětu veřejné zakázky pro ně nebylo limitujícím faktorem při zvažování jejich účasti v zadávacím řízení. Zadavatel se nadále domnívá, že by Úřad měl o návrhu na zahájení správního řízení rozhodnout tak, že tento zamítne.
42. Navrhovatel se dále ve stanovené lhůtě, ani později v průběhu správního řízení nevyjádřil.
43. Dne 17. 9. 2019 umožnil Úřad zadavateli nahlédnout do správního spisu vedeného pod sp. zn. S0274/2019/VZ.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

44. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména obdržené dokumentace o zadávacím řízení, vyjádření účastníků řízení a na základě vlastních zjištění rozhodl o zamítnutí části návrhu týkající se tvrzené nedostatečnosti odůvodnění rozhodnutí o námitkách a tvrzeného porušení zásady zákazu diskriminace a rovného zacházení nerozdělením předmětu veřejné zakázky na části podle § 265 písm. a) zákona (neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření) a v části návrhu týkající se tvrzeného porušení zásady transparentnosti při stanovení zadávacích podmínek tím, že zadavatel

v zadávací dokumentaci nepřipustil předložení variant nabídky, ačkoliv počítá s tím, že někteří dodavatelé budou v rámci svých nabídek dodávat inframajáky a další fyzické komponenty a jiní ne, v důsledku čehož může obdržet neporovnatelné nabídky, řízení zastavil podle § 257 písm. h) zákona (neboť této části návrhu nepřecházely řádně a včas podané námitky). Zadavatel při vyřizování námitek navrhovatele nepostupoval v rozporu se zákonem a rovněž se nedopustil skryté diskriminace nerozdělením předmětu veřejné zakázky na části. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

Relevantní ustanovení zákona

45. Dle § 2 odst. 2 zákona je veřejnou zakázkou veřejná zakázka na dodávky podle § 14 odst. 1 zákona, veřejná zakázka na služby podle § 14 odst. 2 zákona, veřejná zakázka na stavební práce podle § 14 odst. 3 zákona, koncese na služby podle § 174 odst. 3 zákona nebo koncese na stavební práce podle § 174 odst. 2 zákona.
46. Dle § 6 odst. 1 zákona při postupu podle tohoto zákona musí zadavatel dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.
47. Dle § 6 odst. 2 zákona musí ve vztahu k dodavatelům zadavatel dodržovat zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace.
48. Dle § 14 odst. 1 zákona je veřejnou zakázkou na dodávky veřejná zakázka, jejímž předmětem je pořízení věcí, zvířat nebo ovladatelných přírodních sil, pokud nejsou součástí veřejné zakázky na stavební práce podle odstavce 3. Pořízením se rozumí zejména koupě, nájem nebo pacht.
49. Dle § 15 odst. 1 zákona se veřejné zakázky, které v sobě zahrnují více druhů veřejných zakázek, zadávají v souladu s pravidly platnými pro druh veřejné zakázky odpovídající hlavnímu předmětu této veřejné zakázky.
50. Dle § 28 odst. 1 písm. a) zákona se zadávacími podmínkami pro účely tohoto zákona rozumí veškeré zadavatelem stanovené
 1. podmínky průběhu zadávacího řízení,
 2. podmínky účasti v zadávacím řízení,
 3. pravidla pro snížení počtu účastníků zadávacího řízení nebo snížení počtu předběžných nabídek nebo řešení,
 4. pravidla pro hodnocení nabídek,
 5. další podmínky pro uzavření smlouvy na veřejnou zakázku podle § 104 zákona.
51. Dle § 33 zákona je zadavatel oprávněn vést tržní konzultace s odborníky či dodavateli s cílem připravit zadávací podmínky a informovat dodavatele o svých záměrech a požadavcích, pokud to nenarušuje hospodářskou soutěž; ustanovení § 211 odst. 1 zákona se použije obdobně.
52. Dle § 35 zákona zadavatel může rozdělit veřejnou zakázku na více částí, pokud tím neobejde povinnosti stanovené tímto zákonem. Pokud zadavatel zadává více částí veřejné zakázky v jednom zadávacím řízení, vymezí rozsah těchto částí a stanoví pravidla pro účast dodavatele v jednotlivých částech a pro zadání těchto částí.

53. Dle § 36 odst. 1 zákona nesmí být zadávací podmínky stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže.
54. Dle § 36 odst. 3 zákona zadávací podmínky zadavatel stanoví a poskytne dodavatelům v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele v zadávacím řízení. Zadavatel nesmí přenášet odpovědnost za správnost a úplnost zadávacích podmínek na dodavatele.
55. Dle § 89 odst. 1 písm. a) zákona jsou technické podmínky požadavky na vlastnosti předmětu veřejné zakázky, které zadavatel stanoví prostřednictvím parametrů vyjadřujících požadavky na výkon nebo funkci, popisu účelu nebo potřeb, které mají být naplněny.
56. Dle § 245 odst. 1 zákona zadavatel do 15 dnů od doručení námitek odešle rozhodnutí o námitkách stěžovateli. V rozhodnutí uvede, zda námitkám vyhovuje nebo je odmítá; součástí rozhodnutí musí být odůvodnění, ve kterém se zadavatel podrobně a srozumitelně vyjádří ke všem skutečnostem uvedeným stěžovatelem v námitkách. Pokud zadavatel námitkám vyhová, sdělí v rozhodnutí současně, jaké provede opatření k nápravě.
57. Dle § 257 písm. h) zákona Úřad zahájené řízení usnesením zastaví, jestliže návrhu nepředcházely řádně a včas podané námitky; to neplatí pro návrhy podle § 254 zákona.
58. Dle § 265 písm. a) zákona Úřad návrh zamítne, pokud nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

Skutečnosti zjištěné z dokumentace o zadávacím řízení

Zadávací dokumentace

59. Dle čl. XVII.1) zadávací dokumentace „[z]adavatel v souladu s ustanovením § 102 ZZVZ¹ nepřipouští variantní řešení.“
60. V čl. XIII. „POŽADAVKY NA OBSAH NABÍDKY“ zadávací dokumentace je pod písm. e) uvedeno: „Účastníci zpracují a ve svých nabídkách předloží podrobný popis návrhu technického řešení předmětu veřejné zakázky (dále jako „návrh technického řešení“), ze kterého musí být jednoznačně a srozumitelně patrný způsob splnění všech požadavků zadavatele uvedených v příloze č. 7 této zadávací dokumentace – požadavky na popis návrhu technického řešení nabídky účastníka. Účastník dále jako součást své nabídky uvede výslovnou deklaraci o akceptaci a splnění všech požadavků zadavatele na předmět veřejné zakázky, uvedených zejména v Podrobné technické specifikaci, Rozpočtu a ve Smlouvě o dílo (vč. všech jejích příloh).“
61. Dle čl. 2 „SPECIFIKACE PŘEDMĚTU PLNĚNÍ“ Technické specifikace bude plnění veřejné zakázky zahrnovat následující části:
 - 1) Architekturu systému IDS
 - 2) Řízení dopravy, dohledu a sběru dat
 - 3) Penalizaci
 - 4) Vazbu na MHD

¹ Tj. zákona – pozn. Úřadu

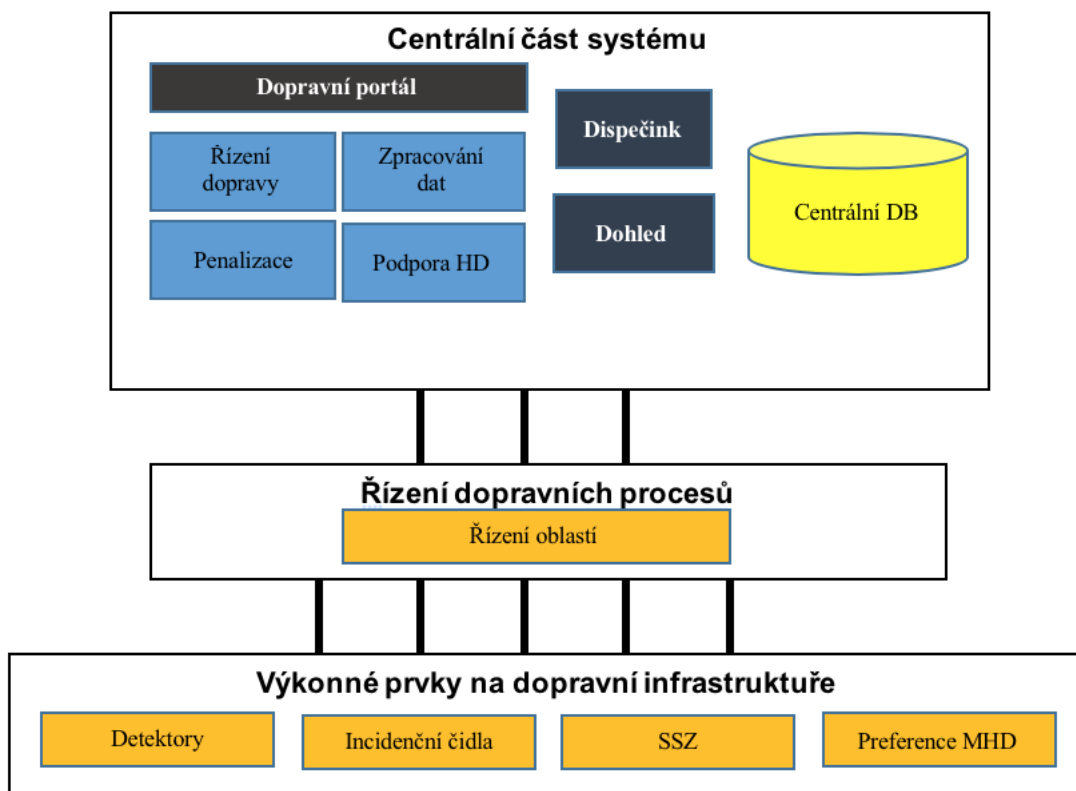
- 5) Dispečink systému
- 6) Přenosovou síť (Vysokokapacitní datová síť)
- 7) Centrální prvek systému.

62. Dle čl. 3 „PŘEDMĚT PLNĚNÍ VEŘEJNÉ ZAKÁZKY“ Technické specifikace je předmětem zakázky pořízení:

- 1) „dodávky podrobného prováděcího projektu a
- 2) dodávky díla,

a to k projektu Inteligentního dopravního systému města Hradec Králové.“

63. V čl. 3.1 „Architektura systému“ Technické specifikace je zobrazeno následující předpokládané architektonické schéma:

64. Dle čl. 3.2 „Řízení dopravy, dohledu a sběru dat“ Technické specifikace mimo jiné „[z]hotovitel zpracuje dokumentace pro realizaci Projektu ke všem pracím souvisejícím s rekonstrukcí SSZ s napojením stávajících, nebo nových zařízení na sdělovací přípojky a NN přípojky² v souladu se zadávacími podmínkami této veřejné zakázky. V rámci projektu bude zpracována stavební i technologická část, ze které bude zřejmý rozsah díla, obnovy či dodávky systému včetně přesného zaměření a podkladů pro následný pasport.“

² Tj. přípojka nízkého napětí – pozn. Úřadu

65. Dle čl. 3.2.1 „Systémové požadavky“ Technické specifikace „[v]ýkonné prvky na dopravní infrastrukturu musí obsahovat a splňovat následující systémové požadavky:

- Všechny jednotlivé detektory a aktory³ v této vrstvě jsou propojeny do přenosové sítě[.]
- Hlavní úlohou každého prvku je zajištění činnosti senzoru nebo aktoru a související komunikace s centrálním prvkem[.]
- Prvek využívá vlastní logiku, příp. data z lokálních senzorů a signály z centrální části systému
- Prvek musí být schopný zabezpečit plnění základní funkce, jako je např. řízení uzlu, sběr dat apod.

Přenosová síť:

- Výkonné prvky jsou připojeny k centrálnímu systému prostřednictvím přenosové sítě.

Centrální část systému musí splňovat následující systémové požadavky:

- Centrální část systému představuje hlavní monitorovací a řídicí prvek celé infrastruktury.
- Integrovaná data jsou v centrální databázi, která poskytuje rozhraní pro dispečink[.]
- Umožňuje řízení jednotlivých systémů, jednotlivých oblastí včetně jejich správy a diagnostiky[.]
- Pro třetí strany poskytuje otevřené integrační rozhraní.
- Pro funkci řízení vykonává tato vrstva oblastní i centrální funkce řízení.“

66. V čl. 3.2.2 „Funkční požadavky“ Technické specifikace je mj. uvedeno: „Základní funkční požadavky na přenosovou síť:

- Zprostředkování komunikace mezi centrálním systémem a jednotlivými výkonovými prvky (senzory anebo jinými zařízeními připojenými do lokální sítě). (...)

Centrální systém musí obsahovat následující funkcionality:

- Řízení nebo zprostředkování vzájemné komunikace mezi jednotlivými uzly anebo senzory, případně jinými zařízeními telematiky.
- (...)
- Umožnění dynamické funkce řízení křižovatek na základě pokročilých algoritmů včetně vzájemného propojování s dalšími systémy.“

67. Dle čl. 3.2.4 „Dokumentace“ Technické specifikace mimo jiné „[z]hotovitel zahrne do nabídky v části řízení SSZ následující činnosti:

- zpracování nového dopravního řešení všech křižovatek ve městě – převáděné dopravně závislé signální plány do SW nového řadiče musí odpovídat aktuálním dopravním intenzitám (...). Zhotovitel zahrne do nabídkové ceny případně HW vybavení, kterým je třeba SSZ dovybavit, aby funkce křižovatek a jejich vzájemná koordinace byla optimální;

³ Aktory jsou zařízení určeny pro ovládání spotřebičů, světel, topení, garážových vrat, příjezdových bran apod. – pozn. Úřadu

- zpracování kompletního dopravního řešení včetně vývojových diagramů pro dopravně závislé řízení a preferenci pro každou křižovatku řízenou SSZ předmětného díla. Toto musí být schváleno dotčenými orgány;
 - výpočet mezičasů všech lokalit SSZ;
 - objednatel požaduje dodávku nových řadičů na předmětné lokality uvedené v příloze č. 1 dále připojení řadičů k dopravní ústředně;
 - objednatel požaduje do řadiče doplnění zařízení pro komunikaci s vozidly MHD pro zajištění jejich preference;
 - objednatel požaduje výměnu původních žárovkových návěstidel SSZ za návěstidla LED;
 - objednatel požaduje rekonstrukci křižovatek SSZ, zahrnující nezbytnou výměnu stožárů, kabeláže, tlačítek a dalšího vybavení včetně souvisejících zemních prací;
 - součástí plnění je i připojení všech SSZ k dopravní ústředně prostřednictvím otevřeného protokolu;
 - zhotovitel uvede popis způsobu, jakým se budou zajišťovat případné úpravy SW při doplňování požadavků objednatele.“
68. V čl. 3.2.8 „Obměna světelných signalizačních zařízení“ Technické specifikace je mj. uvedeno, že „[o]bjednatel bude požadovat po zhotoviteli systému v rámci obnovy SSZ níže uvedené kroky:
- 1) Analyzovat dopravu na jednotlivých SSZ;
 - 2) Navrhnout nové dopravní řešení (případně simulovat mikrosimulačními programy); (...)
69. V čl. 3.2.9 „Stavební úpravy křižovatek“ Technické specifikace je mj. uvedeno, že „[s]tavební uspořádání křižovatky a obnovu SSZ (...) je nutné posuzovat a provádět souběžně (...)“ a dále, že „[z]hotovitelem předložená dokumentace určí rozsah nutných stavebních úprav s návrhem umístění nového SSZ a vazbou na vypracované dopravní řešení na základě výše uvedených informací.“
70. Dle čl. 3.3 „Penalizace“ Technické specifikace se systém penalizace „skládá ze dvou relativně oddělených částí. Na jedné straně to je komplexní modul v centrálním systému a na druhé straně jsou to vlastní instalace měřidel na dopravní infrastrukturu. (...) Centrální modul bude provozovaný v rámci datového centra IDS HK (Inteligentního dopravního systému Hradce Králové – pozn. Úřadu), které bude vybaveno potřebným hardware. (...)“
71. V čl. 3.3.1 „Měřidla umístěné na dopravní infrastrukturu“ Technické specifikace je mimo jiné uvedeno, že zadavatel požaduje „všechna penalizační měřidla koncipovat tak, aby na všech osazených místech nebo úsecích byly kontinuálně zachytávány dopravní charakteristiky. Přitom na každém stanovišti bude možné zahájit zachytávání dopravních přestupků.“
- K „Souběžné funkcionalitě monitorování dopravního proudu“ je v předmětném článku uvedeno, že „(měřidla systému penalizace – pozn. Úřadu) [z]achytávají všechny průjezdy vozidel daným profilem, kdy u každého průjezdu vozidla zachytávají
- Rychlost vozidla (přesnost nemusí odpovídat nárokům penalizace)
 - Kategorie vozidla (minimálně rozlišení osobní a nákladních automobilů)

- Čas průjezdu vozidla

- Registrační značka vozidla v případě úsekového měření z důvodu párování dat – musí při instalaci dosahovat přesnosti v rozpoznání minimálně 90% při optimálních světelných a klimatických podmínkách.“

Dále je v části „Úsekové měření rychlosti – kamerový systém“ mj. uvedeno, že „[v]jedle úsekového měření rychlosti budou sbírány údaje o počtu projetých vozidel s rozlišením jejich kategorií. (...) Výstupy pro doménu měření a zpracování jsou využitelné v kombinaci s dalšími instalacemi se schopností rozlišení RZ vhodné pro vyhodnocování dojezdových dob a směrových vztahů.“

72. Dle čl. 3.3.5 „Funkční požadavky na centrální prvek systému“ Technické specifikace „[m]odul penalizace bude poskytovat do dopravního a informačního dispečinku dva druhy informací:

a) Jednak to budou přímo statistická data sbíraná měřidly a poskytovaná dispečinku. Tyto informace využije modul měření a zpracování dat a poskytne je dopravnímu dispečinku, který vytvořené informace dále obohatí a svými prostředky dále distribuuje.

b) Dále jsou to statistické výstupy o činnosti měřidel, zjištěných a procesovaných dopravních přestupcích. Reporty jsou k dispozici přímo v modulu penalizace nebo formou datových služeb nabízeny dopravně informačnímu dispečinku, který je dále distribuuje.“

73. Dle čl. 3.4.1 „Systémové požadavky“ Technické specifikace „[o]bjednatel má zásadní systémové požadavky pro zajištění udržitelnosti, funkčnosti a kompatibility systému preference VHD

- Preference VHD má za úkol zajistit co nejplynulejší průjezd vozidel po své trase tak, aby nedocházelo ke zpoždění spojů

- Princip preference VHD pomocí SSZ spočívá ve včasné lokalizaci vozidla, následované vhodným zásahem do signálního plánu dopravního řadiče dotčené křižovatky

- Preference VHD světelnou signalizací umožňuje dopravně závislé změny průběhu signálních plánů (...)

- Přesnou polohu vozidla je možné určit pomocí tzv. inframajáků či radiomajáků nebo využitím GNSS⁴ (popřípadě datové smyčky), které jsou umístěny v infrastruktuře a dokáží komunikovat s projíždějícím vozidlem, či dalšími novými technologiemi pro určení polohy. (...)

- V rámci výměny řadičů je navrhováno doplnit všechny křižovatky řízení SSZ o modul preference VHD, protože přes každou křižovatku řízenou SSZ je vedena alespoň jedna linka VHD.“

74. Dle čl. 3.5 „Dispečink systému“ Technické specifikace „[d]ispečink a jeho základní součásti týkající se řízení a informování je součástí komplexního HW centrálního systému.“

75. V čl. 3.5.1 „Systémové požadavky“ Technické specifikace je mimo jiné uvedeno, že jsou „[p]ožadované vlastnosti dopravně-informačního dispečinku: (...)

⁴ Tj. Globální družicový polohový systém – pozn. Úřadu

- *Průběžné statistické vyhodnocení stavu dopravy, účinnosti dopravně-telematického systému města či různých dalších zásahů do dopravního systému a využití pro dlouhodobé a strategické plánování v oblasti města i jeho okolí.*
- *Dohledový dispečink VHD, který bude přebírat aktuální data z dispečinku IREDO⁵, kombinovat s dalšími daty a zpřístupňovat je ve formě mapového obrazu, tabulkových přehledů reportů a služeb využitelných v jiných systémech a aplikacích. Subsystem Integrace VHD umožní také přímou komunikaci s operátory dispečinku IREDO pro podporu řešení aktuálních či predikovaných problémových situací apod.“*

76. Dle čl. 3.5.2 „Funkční požadavky“ Technické specifikace je jedním z funkčních požadavků na dispečink systému „*[u]možnění dynamické funkce řízení křižovatek na základě pokročilých algoritmů včetně vzájemného propojování s dalšími systémy.*“

77. Dle čl. 3.5.3 „Technické požadavky“ Technické specifikace je jedním z technických požadavků na dispečink systému „*zajištění a umožnění komunikace se všemi řadiči SSZ na území města a spadajících do systému řízení dopravy ve městě.*“

78. Dle čl. 3.6 „Přenosová síť“ Technické specifikace „*[f]unkce přenosové sítě úzce souvisí se všemi dalšími funkcemi popsány v tomto dokumentu. Pro zajištění dostatečně kapacitního a kvalitního prostředí pro přenos dat, zvuku a obrazu mezi jednotlivými zařízeními či celky dopravně telematického systému jsou navrženy následující vrstvy přenosových sítí:*

- *vysokokapacitní datová síť*
- *nížkokapacitní datová síť*

Přičemž je požadováno, aby konektivita všech prvků byla zálohována záložní sítí pro případ výpadku základní přenosové sítě.“

79. Dle čl. 3.6.1 „Vysokokapacitní síť“ Technické specifikace „*[s]myslem vybudování vysokokapacitní datové sítě je zajištění přenosu datové komunikace pro komponenty IDS vyžadující vysokokapacitní konektivitu (například kamerové systémy, řadiče SSZ, základnové stanice LoRaWAN a další komponenty). Je tedy nezbytnou součástí IDS a musí být budována jako jedna z prvních součástí.“*

80. Dle čl. 3.7 „Centrální prvek systému“ Technické specifikace „*[s]oučástí inteligentního dopravního systému města Hradec Králové bude centrální prvek obsahující HW, SW a dostatečnou konektivitu na ostatní prvky systému popsané výše.“*

81. Z přílohy č. 9 zadávací dokumentace je zřejmé, že rozpočet je rozdělen na následující sekce: Řízení dopravy, jednotlivé křižovatky, jednotlivé přechody pro chodce, Penalizace, Modul MHD, Dispečink systému, Přenosová síť, Centrální systém, Ad hoc služby a Servisní služby.

82. Z přílohy č. 6 zadávací dokumentace – Výstupy z předběžné tržní konzultace vyplývá, že na předběžné tržní konzultaci se podílelo pět dodavatelů. V rámci předběžné tržní konzultace položil zadavatel šest dotazů, přičemž na dotaz č. 2: „*Disponuje dodavatel nebo jeho partneři znalostí technologií pro celý předmět veřejné zakázky? Pokud ne, v jakých oblastech?*“ dle výstupu z předběžné tržní konzultace „*[v]šichni dodavatelé v zásadě odpověděli, že disponují*

⁵ Tj. Integrovaná regionální doprava – pozn. Úřadu

buď sami, nebo prostřednictvím subdodavatelů potřebnými znalostmi pro celý předmět veřejné zakázky.“

Námítky navrhovatele

83. Úvodem námitek navrhovatel shrnuje porušení zákona zadavatelem, které spatřuje v rozporu zadávací dokumentace veřejné zakázky s § 36 odst. 1 zákona a základními zásadami zadávání veřejných zakázek dle § 6 odst. 1 a 2 zákona.
84. Navrhovatel je toho názoru, že předmět plnění veřejné zakázky se skládá z několika zcela odlišných plnění, jež spolu funkčně nijak nesouvisí a lze je tak poptávat samostatně. Obecně jsou dle něj předmětem veřejné zakázky tyto části: „1) *Přepravní zařízení a pomocné výrobky pro přepravu*, 2) *Laboratorní, optické a přesné přístroje a zařízení (mimo skel)*, 3) *Průmyslové stroje*, 4) *Stavební práce*, 5) *Balíky programů a informační systémy*, 6) *Architektonické, stavební, technické a inspekční služby*.“ Na předmět zakázky lze dle navrhovatele také pohlížet tak, že zahrnuje: 1) Zařízení, přístroje, průmyslové stroje, 2) Software, 3) Stavební práce, 4) Služby technického charakteru.
85. Jako samostatné celky pak konkrétně navrhovatel uvádí modul pro penalizaci, dodávku serverů, routerů aj., systém pro preferenci veřejné dopravy, vybavení dopravního dispečinku. Navrhovatel se domnívá, že realizací celého souboru plnění se nezabývá na trhu téměř žádný dodavatel a zadavatel takovým vymezením klade nedůvodné překážky hospodářské soutěže, diskriminuje malé a střední podnikatele a podporuje kartelové dohody a zakázaná jednání ve shodě.
86. V další části námitek navrhovatel uvádí, jakým způsobem by mohl zadavatel předmět veřejné zakázky rozdělit a to:
- Část 1: Centrální prvek a dispečink systému
 - Dodávka serverů, OS, racků routerů aj.
 - Dodávka pracovních stanic (PC)
 - SW vybavení dopravního dispečinku
 - Část 2: Dodávka SSZ
 - Obměna stávajících SSZ
 - Stavební práce
 - Část 3: Modul penalizace
 - Měřidla
 - Makety
 - Příslušný SW
 - Část 4: Vazba na MHD
 - Dodávka inframajaků
 - Dodávka radiomodemů
 - Integrace

- Část 5: Přenosová síť

- Vybudování vysokokapacitní datové sítě
- Vybudování nízkokapacitní datové sítě

87. Navrhovatel závěrem svých námitek navrhuje, aby zadavatel rozdělil předmět veřejné zakázky na části nebo zadávací řízení zrušil.

Rozhodnutí zadavatele o námitkách

88. Ve svém rozhodnutí o námitkách zadavatel uvádí, že námitky navrhovatele odmítl, neboť při zpracování dokumentace postupoval zcela v souladu se zásadami rovného zacházení a zákazu diskriminace a plně respektoval ustanovení § 36 odst. 1 zákona. Vymezení zadávacích podmínek dle zadavatele umožňuje pořízení kompatibilního systému. Dle zadavatele je *„[p]rovázanost jednotlivých komponent (...) tak náročná, že dělením zakázky na části by došlo k výraznému navýšení nákladů na integrační práce a rizik v podobě nekompatibility jednotlivých částí systému. Zároveň umožní mít jednotnou záruku na systém v době udržitelnosti projektu. Záměrem zadavatele je získat jeden funkční systém, ve kterém bude zaručena plná systémová funkcionalita a vzájemný propojitelnost jednotlivých komponentů i samotného celku.“*

89. Z uvedených důvodů zadavatel nesouhlasí s názorem navrhovatele, že se jedná o několik zcela odlišných plnění, která spolu funkčně nesouvisí. Je si vědom, že součástí předmětu plnění je několik druhů komponentů, ovšem tato dodávka má pro zadavatele smysl pouze v případě, že dojde k integraci všech komponentů do komplexního a funkčního systému.

90. Zadavatel se podrobněji vyjadřuje k modulu penalizace, kterou považuje za jádrovou funkci telematických systémů. Tato funkce nemá být dle zadavatele určena pouze k výběru pokut, ale jedná se o důležitý systém poskytující všem telematickým funkcím zpětnou vazbu o chování dopravního proudu. Zadavatel dále uvádí, že pro detekci v systému penalizace je účelné využívat senzory i data ze systémů řízení dopravy a měření dopravního proudu, sdílet dílčí hardware i software. Oddělením této funkce od předmětu veřejné zakázky by dle zadavatele došlo k zvýšeným nárokům na pořizovací cenu vlivem ztráty synergie s ostatními funkcemi IDS.

91. Stejně tak servery, routery aj., systém pro preferenci veřejné dopravy a vybavení dopravního dispečinku mají dle zadavatele tvořit jeden funkční a kompatibilní celek.

92. Konkrétně funkce preference VHD je opět jádrovou funkcí, jejímž cílem je mimo jiné řízení křižovatek za současného zohlednění pohybu VHD a existují pro ni programy v řadiči, senzory, návěstidla atd. Tento systém opět nelze oddělit bez ztráty komplexní funkčnosti celého IDS. Co se týče inframajaků a dalších fyzických komponentů, tyto dle zadavatele nejsou předepsány, ale jsou pouze jednou z možných součástí systému preference VHD a tato dodávka proto nemůže být oddělena, neboť není zřejmé, zda bude vůbec realizována, tedy jestli dodavatelé zvolí tuto možnost jako technicky nejvhodnější.

93. Ohledně vybavení dopravního dispečinku zadavatel uvádí, že dopravní dispečink je nezbytnou integrační součástí IDS, neboť jeho funkcí je řešit mimořádné situace, na které nejsou automatické systémy připraveny a také mít kontrolu nad dílčími poruchami.

94. Zadavatel dále uvádí, že před zahájením zadávacího řízení podrobně prozkoumal možnost rozdělení veřejné zakázky na části a to z následujících pěti hledisek, která podrobněji rozvádí:
- 1) Systémové hledisko – Zadavatel vyhodnotil, že *„vytvoření systémově zaváděného komplexního celku umožňuje získat dílo bez nutnosti řešení problémů na rozhraních mezi subsystemy a vytvořit fungující celek. V případě paralelně zaváděných systémů různých dodavatelů je zadavatel vystaven vysokému riziku nekompatibilit a tím ztráty funkčnosti a kvality pod dobu i několika více let provozu telematického systému. Městský telematický systém je složitý a funguje především jako celek, kdy provázanost a vzájemná návaznost jednotlivých částí je nezbytná. Díky provozování systému jako celku lze profitovat ze synergického efektu“*.
 - 2) Hledisko funkčnosti v úplnosti – Zadavatel vyhodnotil, že rozdělení systému na části může znamenat, že systém nebude moci plnit žádnou z významných funkcí, resp. funkcí, které pomůžou řešit dopravní problémy. Bez libovolného z komponentů, které tvoří celý IDS, nebude systém dle zadavatele fungovat a vložené investice nebudou vynaloženy hospodárně a účelně.
 - 3) Redukce širokého systému na nezbytný základ – *„Zadavatel vyřadil funkce, které nejsou nezbytné z hlediska jádra fungování telematiky a v rámci předmětu Veřejné zakázky byly zachovány pouze základní nezbytné jádrové procesy potřebné k tomu, aby dopad realizace telematiky byl znatelný a investice smysluplná“*.
 - 4) Hledisko realizovatelnosti a nákladů – Zadavatel uvádí, že *„s ohledem na různá technologická řešení v telematice a její složitost je doporučovaným postupem orientovat se v zadání na funkčnost systému, nikoli požadovat technologické parametry. Při takto pojatém komplexním zadání lze docílit snížení nákladů, kdy dílčí funkčnosti mohou být integrovány ve společném technologickém prvku, na rozdíl od jednotlivých VZ, kde by zákonitě vznikaly paralelní technologie různých dodavatelů.“* Zadavatel dodává, že pro získání optimální synergie funkčnosti a technologie je třeba využít metodu „design and build“.
 - 5) Provozní hledisko – K tomuto hledisku zadavatel uvádí, že *„dílo realizované jako jedna zakázka umožňuje zadavateli širší a koordinované možnosti odstraňování případných dílčích poruch a nefunkčností a snazší vymahatelnost záruk.“*
95. Zadavatel se v další části rozhodnutí o námitkách vyjadřuje k navrhovatelem nabízenému rozdělení veřejné zakázky na části (viz bod 86. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Dle svého vyjádření zadavatel v předchozím textu rozhodnutí o námitkách podrobně popsal důvody, proč rozdělení veřejné zakázky na části nepřichází v úvahu z hlediska účelnosti, hospodárnosti a efektivity. S takovým rozdělením veřejné zakázky by dle zadavatele souviselo také riziko zajišťování funkčnosti celku, neboť funkčnost systémů dodávaných jedním dodavatelem by byla ovlivněna funkčností systému dodávaného jiným dodavatelem.
96. Zadavatel připomíná, že před zahájením samotného zadávacího řízení proběhla předběžná tržní konzultace, v jejímž rámci byl s dotazy osloven i navrhovatel, který se však těchto předběžných tržních konzultací nezúčastnil a neposkytl tak zadavateli žádnou zpětnou vazbu na rozsah předmětu veřejné zakázky. Naopak každý z dodavatelů, kteří svá vyjádření zaslali,

potvrdili, že takto vymezený předmět veřejné zakázky je realizovatelný jako celek. Zadavatel proto vznáší otázku ohledně účelovosti podání navrhovatelových námitek.

Právní posouzení

97. Předmětem uvedeného správního řízení je posouzení souladu úkonů zadavatele se zákonem. Mezi účastníky správního řízení je sporná zákonnost vymezení zadávacích podmínek, konkrétně pak to, zda předmět plnění veřejné zakázky není vymezen příliš široce, resp. zda neměla být veřejná zakázka rozdělena na části, a dále to, zda zadávací podmínky nejsou vymezeny v rozporu se zásadou transparentnosti, když zadavatel nepřipustil varianty, a současně počítá s tím, že některý z dodavatelů bude nabízet inframajáky a další fyzické komponenty a jiný ne. Mezi účastníky správního řízení je rovněž sporné, zda je odůvodnění rozhodnutí o námitkách, kterým zadavatel odmítnul námítky navrhovatele, dostatečně podrobné a srozumitelné, resp. zda se zadavatel vyjádřil ke všem skutečnostem uvedeným navrhovatelem v námitkách, což navrhovatel ve svém návrhu výslovně rozporuje.

K výroku I. tohoto rozhodnutí - K námitce nedostatečnosti odůvodnění rozhodnutí o námitkách

98. Úřad se nejprve zabýval otázkou, zda je zadavatelovo odůvodnění rozhodnutí o námitkách dostatečně podrobné a srozumitelné a zda se zadavatel vyjádřil ke všem skutečnostem v těchto námitkách uvedeným.
99. Úřad v obecné rovině uvádí, že námítky jako procesní institut představují primární ochranu dodavatelů před nezákonným postupem zadavatele. Jsou-li námítky podány, je zadavatel povinen v rozhodnutí o nich uvést, zda námitkám vyhovuje, či je odmítá, a zároveň své rozhodnutí odůvodnit v souladu se zásadou transparentnosti (§ 6 odst. 1 zákona), tedy tak, aby bylo zpětně přezkoumatelné. Úřad v této souvislosti odkazuje na ustálenou judikaturu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 9. 2010 č. j. 1 Afs 45/2010 – 159), dle které požadavek transparentnosti „*není splněn tehdy, pokud jsou v zadavatelově postupu shledány takové prvky, jež by zadávací řízení činily nekontrolovatelným, hůře kontrolovatelným, nečitelným a nepřehledným nebo jež by vzbuzovaly pochybnosti o pravých důvodech jednotlivých kroků zadavatele.*“ Tato povinnost zadavatele je pak v § 245 odst. 1 zákona zdůrazněna výslovným požadavkem na to, aby se zadavatel v rozhodnutí o námitkách podrobně a srozumitelně vyjádřil ke všem skutečnostem v nich uvedeným.
100. Přímo ze zákonného ustanovení tedy plyne, že zadavatel své povinnosti ve vztahu k řádně podaným námitkám nesplní, pokud se s nimi vypořádá pouze obecným sdělením, aniž by své rozhodnutí opřel o argumentaci založenou na konkrétních a přezkoumatelných skutečnostech. Za takové (nedostatečné) obecné sdělení je možno např. považovat obecné konstatování, že se namítaného pochybení zadavatel nedopustil, a námítky proto neshledává relevantní. Povinnost podrobně a srozumitelně se vyjádřit ke všem skutečnostem uvedeným v námitkách má zadavatel i v případě zcela nesouvisejících či lichých argumentů stěžovatele, a to v tom smyslu, že musí (konkrétním a zpětně přezkoumatelným způsobem) odůvodnit, proč argumentaci stěžovatele pokládá za nesouvisející, resp. lichou.
101. Úřad pokládá za potřebné zároveň vyjasnit, že uvedené nároky, které jsou na vyřízení námitek zákonem kladeny, byť by se mohly na první pohled jevit jako přísné, nejsou ve vztahu k zadavateli nikterak nespravedlivé. Je totiž třeba předně vycházet z toho, že primárním účelem regulace zadávání veřejných zakázek je ochrana prostředků, které jsou

prostřednictvím veřejných zakázek vynakládány, a to především vytvářením podmínek pro to, aby smlouvy, na jejichž základě jsou veřejné zakázky plněny, byly zadavateli uzavírány při zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli. Má-li zadavatel (právě za účelem ochrany hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s takto vydávanými prostředky) zákonem stanovenou obecnou povinností zadávat veřejné zakázky prostřednictvím v zákoně upravených zadávacích řízení (nelze-li na danou veřejnou zakázku vztáhnout některou ze zákonem definovaných výjimek z této povinnosti) a je-li zadavatel zároveň osobou odpovědnou za zákonný průběh daného zadávacího řízení, není ničeho nepřiměřeného na tom, aby měl zároveň povinnost k námitce stěžovatele svůj postup relevantním způsobem odůvodnit. Jinými slovy řečeno, je-li zadavatel ve své smluvní volnosti zákonem omezen v tom smyslu, že k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku může obecně přistoupit toliko na základě formalizovaného postupu, který musí vyhovět zákonem stanoveným podmínkám, musí na každý svůj krok v zadávacím řízení nahlížet též z toho pohledu, zda je v souladu se zákonem. Za takového stavu věci nemůže pro zadavatele představovat žádný problém své úvahy, na základě kterých dospěl k závěru, že postupuje v souladu se zákonem, stěžovateli sdělit. Navíc je právě férový (transparentní) takový postup zadavatele, kdy obdrží výtky dodavatele a reaguje na ně tak, že se s nimi srozumitelně a jasně vypořádá. To implikuje, že zareaguje na všechny vznesené argumenty a např. uvede, proč je nepovažuje za legitimní. Právě to je základním smyslem řízení o námitkách. Postup, kdy dodavatel vznesl řadu argumentů, pro které považuje postup zadavatele za nezákonný, a zadavatel část z nich ignoruje či na konkrétní argumenty reaguje nedůvodně jen povšechně, aniž by vysvětlil, proč tato námitka není důvodná, nemůže být v souladu se zákonem.

102. Lze tedy uzavřít, že každý dodavatel pohybující se na relevantním trhu má právo na transparentní a nediskriminační postup zadavatele v zadávacím řízení a právo na nezávislý přezkum úkonů či rozhodnutí zadavatele poté, co se u něj dotčený uchazeč neúspěšně bránil námitkami dle zákona (k tomuto závěru srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2008, č.j. 5 As 50/2006-137). Právě k plnohodnotnému naplnění tohoto práva pak směřuje úprava v § 245 odst. 1 a v § 263 odst. 5 zákona. Jestliže stěžovatel podá zadavateli námitky, musí se jimi zadavatel zabývat s veškerou pečlivostí. Je tomu tak především proto, že prostřednictvím rozhodnutí o námitkách zadavatel stěžovatele seznamuje se svým pohledem na stěžovatelem vznesené argumenty, což může mít zásadní význam pro rozhodnutí stěžovatele o jeho dalším postupu, tj. zejména též o tom, zda bude proti postupu zadavatele, který jeho námitky odmítl, brojit návrhem u Úřadu či nikoliv. V případě, že se stěžovatel rozhodne návrh podat, jsou pak z povahy věci skutečnosti uvedené zadavatelem v rozhodnutí o námitkách významným podkladem pro náležitou formulaci a odůvodnění takového návrhu. V situaci, kdy zadavatel svůj postup (zpochybňovaný podanými námitkami) konkrétním způsobem nezdůvodňuje, je stěžovatel, chce-li hájit své právo na transparentní postup zadavatele, de facto nucen podávat návrh k Úřadu (přičemž nelze přehlížet, že s jeho podáním je spojena i povinnost složit peněžitou kauci) toliko na základě svých domněnek, tj. aniž by znal argumentaci, na jejímž základě zadavatel pokládá jeho tvrzení za nesprávná či irelevantní.
103. Pokud zadavatel, resp. jím vyhotovené rozhodnutí o námitkách, nevyhoví požadavku na přezkoumatelnost, může Úřad v souladu s ust. § 263 odst. 5 zákona uložit nápravné opatření spočívající toliko ve zrušení rozhodnutí o námitkách. Zadavatel je v takovém případě

povinen přezkoumatelným způsobem o námitkách rozhodnout znovu, neboť zákonodárce v předmětném ustanovení formuloval právní fikci, že okamžikem nabytí právní moci rozhodnutí Úřadu, kterým je toto nápravné opatření ukládáno, byly podány nové námitky s totožným obsahem. Takto „podané“ námitky pak nemohou být považovány za opožděné.

104. Se zřetelem na vše shora uvedené tedy Úřad přikročil k posouzení toho, zda rozhodnutí zadavatele o námitkách navrhovatele ob stojí v testu zákonnosti ve smyslu § 245 odst. 1 zákona, tedy, zda se zadavatel v rozhodnutí o námitkách vyjádřil podrobně a srozumitelně ke všem skutečnostem v nich uvedených, resp. zda není rozhodnutí o námitkách nepřezkoumatelné. Úřad v uvedeném smyslu porovnal námitky s rozhodnutím o námitkách a dále shrnuje jednotlivé konkrétní aspekty námitek, přičemž je porovnává s obsahem rozhodnutí o námitkách (viz bod 88. až 96. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
105. Ve svých námitkách navrhovatel namítal, že dle jeho názoru se předmět zakázky skládá z několika zcela odlišných plnění, jež spolu funkčně nesouvisí, a lze je poptávat samostatně, čímž by byla zaručena řádná hospodářská soutěž a bylo dosaženo nižší výsledné ceny. Zadavatel se k této námitce vyjádřil v tom smyslu, že nepopírá, že předmět veřejné zakázky obsahuje několik druhů komponentů. Poukazuje však na to, že vymezil předmět veřejné zakázky tak, aby bylo umožněno pořízení kompatibilního, komplexního a funkčního systému. Tyto jednotlivé komponenty systému mají být provázány tak úzce, že by dělením veřejné zakázky na části došlo k výraznému navýšení nákladů na integrační práce. Zároveň by zde bylo riziko v podobě nekompatibility jednotlivých částí systému a ve vymahatelnosti záruky na systém, která by se tak rozdrobila mezi více dodavatelů. Uvádí, že jeho záměrem je získat jeden funkční systém, ve kterém bude zaručena plná systémová funkcionálna a vzájemná propojitelnost jednotlivých komponentů i samotného celku.
106. Navrhovatel dále konkrétně jmenuje některé součásti systému, které by dle jeho názoru bylo možné poptávat samostatně a které tvoří samostatný celek. Jako tyto komponenty uvedl modul pro penalizaci, servery a routery aj., systém pro preferenci veřejné dopravy, zejména dodávku inframajaků a radiomodemů a vybavení dopravního dispečinku. Zadavatel se ve svém rozhodnutí o námitkách vyjádřil k těmto jednotlivým komponentům následujícím způsobem.
107. K modulu pro penalizaci zadavatel uvádí, že se jedná o podstatnou jádrovou funkci telematických systémů, která má mít vliv na řízení dopravy. K účinné optimalizaci dopravního proudu je dle zadavatele nutné kontrolovat, jak se dopravní proud chová a také vymáhat dodržování řídicích pokynů a dalších předpisů. Podsystem penalizace dle zadavatele nemá sloužit pouze k výběru pokut, ale zároveň také k poskytování zpětné vazby ohledně chování dopravního proudu ostatním částem systému. Tento systém má využívat senzory i data ze systémů řízení dopravy a měření dopravního proudu a sdílet dílčí hardware a software. Zadavatel je toho názoru, že oddělením tohoto podsystemu od předmětu veřejné zakázky by došlo k zvýšeným nárokům na pořizovací cenu vlivem ztráty synergie s ostatními funkcemi IDS.
108. K částem systému, jako jsou servery, routery, systém pro preferenci veřejné dopravy a vybavení dopravního dispečinku zadavatel opět uvádí, že veškeré tyto komponenty mají v rámci veřejné zakázky tvořit jeden funkční a kompatibilní celek – inteligentní dopravní systém a vzhledem k tomu se nejedná o samostatné svébytné celky. Funkce preference VHD

je opět podstatnou jádrovou funkcí IDS. Cílem IDS je mimo jiné řízení křižovatek, což není možné bez funkce preference VHD. Tato funkce je dle zadavatele nedílnou součástí řízení křižovatek a existují pro ni programy v řadiči, senzory, návěstidla atd. a jako takovou ji nelze oddělit od komplexního inteligentního dopravního systému. V souvislosti s námitkou týkající se pořízení inframajáků a dalších obdobných fyzických komponent pak zadavatel upřesňuje, že tyto nejsou předepsány zadávací dokumentací, ale jedná se o jedno z možných technologických řešení funkce preference VHD. Poptávat inframajáky apod. je proto nereálné, neboť není jisté, že právě tato technologie bude dodavateli zvolena jako optimální a nelze pro ni tak předem jednoznačně stanovit požadované technické parametry a parametry datových přenosů. Dopravní dispečink je pak dle zadavatele nezbytnou integrální součástí IDS. Jeho funkcí je řešit mimořádné situace, na které automatické systému nejsou připraveny a umožňuje mít také kontrolu nad dílčími poruchami a řešit jejich odstraňování.

109. Zadavatel shrnuje, že samostatná dodávka z žádného výše uvedených komponentů pro něj nemá užitnou hodnotu, protože požaduje vytvoření komplexního systému, který splní požadavky na výkon a funkci stanovené v zadávací dokumentaci. Zadavatel má zájem získat dílo bez nutnosti řešení problémů na rozhraních mezi subsystemy a vytvořit tak fungující celek. V případě paralelně zaváděných systémů různých dodavatelů je zadavatel vystaven vysokému riziku nekompatibility a tím ztráty funkčnosti a kvality. Dále uvádí, že městský telematický systém je složitý a funguje především jako celek, u kterého je provázanost a vzájemná návaznost jednotlivých prvků nezbytná a umožní využívat vzájemné synergie jednotlivých částí systému. Zadavatel zdůrazňuje, že záměrně zvolil zadání veřejné zakázky stylem „*design and build*“ s ohledem na různá technologická řešení v telematice a její složitost. Dodává, že se neorientoval při zadávání veřejné zakázky na jednotlivé technické parametry, ale na výslednou funkčnost systému, který má jako celek navrhnout a realizovat dodavatel. Zároveň tak zadavatel bude mít širší a koordinované možnosti odstraňování případných dílčích poruch a nefunkčností a snazší vymahatelnost záruk.
110. Obdobná argumentace se pak vztahuje i k navrhovatelem navrženému rozdělení veřejné zakázky na části, kdy zadavatel opět opakuje, že se jedná o úzce navazující plnění, která je nutno z technických a ekonomických důvodů poptávat společně jako jeden celek. V opačném případě by zadavatel narazil jednak na rizika spojená s hospodárností, účelností a efektivitou, ale především se zajištěním funkčnosti IDS jako celku. Funkce subsystemu dodaná jedním dodavatelem by dle zadavatele byla nevyhnutelně ovlivněna funkčností subsystemu dodaného odlišným dodavatelem, což by mohlo způsobit značné obtíže při řešení případných sporů o to, kdo způsobil nefunkčnost systému. Zadavatel také poukazuje na výsledek předběžné tržní konzultace, kdy od všech dodavatelů, kteří se této konzultace zúčastnili, obdržel odpověď v tom smyslu, že dodavatelé disponují znalostí technologií pro celý předmět zakázky.
111. Po přezkoumání navrhovatelových námitek a následného rozhodnutí zadavatele o nich došel Úřad k závěru, že odůvodnění rozhodnutí o námitkách není v rozporu s § 245 odst. 1 zákona, tedy že je dostatečně podrobné, srozumitelné a zadavatel se v něm vyjádřil ke všem skutečnostem uvedeným navrhovatelem.
112. Smysl navrhovatelových námitek směřuje k přesvědčení, že předmět veřejné zakázky měl být rozdělen na části a určité komponenty IDS měly být zadávány samostatně. Zadavatel ve

svém rozhodnutí o námitkách poměrně vyčerpávajícím způsobem popsal svůj myšlenkový proces a důvody, proč se rozhodl veřejnou zakázku na pořízení IDS zadat jako jeden celek, a jaký význam to má pro funkčnost celého IDS, což je pro zadavatele zcela zásadní faktor. Zadavatel popsal povahu předmětu veřejné zakázky jako kompatibilního funkčního celku obsahujícího úzce propojená plnění, které spolu mají komunikovat, sdílet informace, data a kde možné tak i hardware a software. Vzhledem k zadání veřejné zakázky stylem „*design and build*“ by bylo z pohledu zadavatele i dodavatelů nevhodné, aby byly dopředu konkrétně určeny jednotlivé technologie, které mají dodavatelé využít a volba jednotlivých technologií je tak ponechána na samotných dodavatelích, čímž se mimo jiné chtěl zadavatel vyhnout diskriminaci vymezením příliš konkrétních technických požadavků. Zadavatel popsal, proč dodavatelem vyjmenované komponenty musí být zadávány v rámci komplexního celku, a to z důvodů jejich propojení s dalšími komponenty a plnění vícero funkcí za současného sdílení dat a případně i technologií. Ze zadavatelova odůvodnění rozhodnutí o námitkách je tak zcela zřejmé, co zadavatele vedlo k zadání veřejné zakázky na pořízení IDS jako celku a z jakých důvodů považuje rozdělení předmětu veřejné zakázky za nevhodné, neefektivní, nevhodné a kontraproduktivní.

113. V souvislosti s výše uvedeným Úřad neshledal v tomto případě nutnost uložit nápravné opatření ve smyslu § 263 odst. 5 zákona.

K výroku I. tohoto rozhodnutí - K námitce nerozdělení předmětu veřejné zakázky na části

114. Druhou námitkou, kterou navrhovatel uvádí ve svém návrhu, je, že zadavatel vymezil předmět veřejné zakázky natolik široce, že omezil možnost účasti dodavatelům, kteří by byli schopni dodat jen některá z požadovaných plnění, a nerozdělením veřejné zakázky na části či na více samostatných zadávacích řízení se zadavatel dopustil porušení zásady zákazu diskriminace a zásady přiměřenosti.
115. Úřad předně k samotné zásadě přiměřenosti obecně uvádí, že oproti předchozí právní úpravě je výslovně zakotvena v § 6 odst. 1 zákona, nicméně povinnost zadavatele ji při svém postupu reflektovat bylo možno dovodit i ze zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZVZ“). Ve vztahu k zadávacímu řízení vychází zakotvení této zásady ze skutečnosti, že zákon ponechává zadavatelům při volbě konkrétního postupu v zadávacím řízení značnou míru volnosti. Podle zásady přiměřenosti musí zadavatel nastavit parametry zadávacího řízení tak, aby byly přiměřené charakteru a předmětu veřejné zakázky. Tato zásada však musí být aplikována obecně, tedy jak na chování zadavatele vůči dodavatelům, tak na požadavky kladené na zadavatele. V zadávacím řízení se totiž z povahy věci střetávají dva protichůdné principy, a to na straně jedné omezení dodavatelů, mezi nimiž může proběhnout soutěž o nejvhodnější nabídku, pouze na ty, kteří jsou předmět veřejné zakázky schopni plnit, a na straně druhé obecný zájem na co nejširší zachování soutěže. Postup v souladu se zásadou přiměřenosti tedy primárně (nikoli však výlučně) spočívá v tom, že na jedné straně zadavateli poskytuje dostatečné záruky výběru dodavatele, který skutečně bude schopen veřejnou zakázku kvalitně a v požadovaných termínech realizovat, na druhou stranu se bude jednat o postup, který nad rámec garance výše uvedeného cíle nebude dále nedůvodně omezovat hospodářskou soutěž. Jedná se tak o zásadu, kterou by se měl zadavatel řídit ve všech fázích zadávacího řízení, např. i při vymezení předmětu plnění a požadavků na něj kladených. Pro dodržení zásady přiměřenosti je tak obecně třeba, aby se zadavatel vždy zamýšlel nad tím, zda jsou jeho požadavky

přiměřené, tedy zda jsou objektivně potřebné, odůvodnitelné, vhodné vzhledem k potřebám zadavatele, schopné zajistit mu sledované cíle a stanovené pouze v nezbytně nutné míře tak, aby omezovaly soutěž o zakázku co nejméně.

116. Úřad v rámci obecných východisek dále uvádí, že se zásadou přiměřenosti je úzce spjata zásada zákazu diskriminace, neboť zadavatelé svým postupem nezřídka porušují obě tyto zásady. Diskriminací se rozumí jiný, rozdílný přístup k jedné skupině než k jiné skupině či celku. V oblasti veřejných zakázek se diskriminací míní ztížená možnost či přímo nemožnost účasti v zadávacím řízení pro jednoho nebo více dodavatelů. Podstatou této zásady je, aby žádný z dodavatelů nebyl postupem zadavatele zvýhodněn nebo znevýhodněn oproti jiným subjektům. Zásadu zákazu diskriminace je zadavatel povinen dodržovat v průběhu celého zadávacího řízení, a to už i v době příprav zadávacích podmínek. Zadávací podmínky tedy musí být nastaveny tak, aby vůči všem potenciálním dodavatelům působily rovně a nediskriminačně (§ 6 odst. 2 zákona), přičemž z těchto základních zásad vyplývá, že zadávací podmínky nesmí určitému okruhu dodavatelů či přímo jednomu dodavateli bezdůvodně dávat jakoukoli konkurenční výhodu. Porušení zásady zákazu diskriminace pak nelze vztahovat jen na diskriminaci zjevnou (přímou), tedy případ, kdy zadavatel otevřeně postupuje jinak vůči jednotlivému dodavateli a jinak vůči dalším dodavatelům, ale též na diskriminaci skrytou (nepřímou). Nejvyšší správní soud např. v rozsudku sp. zn. 1 Afs 20/2008 ze dne 5. 6. 2008 konstatoval, že „[p]ojem ‚diskriminace‘ podle § 6 zákona (...) v první řadě implikuje rozdílný, jiný přístup k jednotlivci než k celku, tedy odlišné zacházení s jednotlivcem ve srovnání s ostatními členy srovnávané skupiny.“ V tomto rozsudku se dále uvádí, že „(...) toto ustanovení (...) v první řadě směřuje k cíli samotného zákona o veřejných zakázkách, kterým je zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky. Zákon tohoto cíle dosahuje především vytvářením podmínek pro to, aby smlouvy, jejichž plnění je hrazeno z veřejných prostředků, byly zadavateli uzavírány při zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli (...) smysl a cíl zákazu diskriminace nutně vede interpreta § 6 ZVZ k závěru, že tento zákaz zahrnuje jednak zákaz diskriminace zjevné (přímé), tedy odlišného zacházení s jednotlivcem ve srovnání s celkem, jednak též zákaz diskriminace skryté (nepřímé), pokud tato vede v podstatě k obdobným právem zakázaným důsledkům (v oblasti práva veřejných zakázek tedy poškozování hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli).“ Citovaný rozsudek se sice vztahuje k postupu zadavatele dle již neúčinné právní úpravy (ZVZ), ale uvedené zásady a principy postupu v zadávacím řízení zůstaly zachovány i ve stávajícím zákoně o zadávání veřejných zakázek. Za skrytou formu nepřipustné diskriminace v zadávacích řízeních je třeba považovat postup zadavatele, který vymezí předmět veřejné zakázky, ačkoliv to není opodstatněno objektivními důvody, natolik široce, že znemožní některým dodavatelům ucházet se o veřejnou zakázku, ačkoliv by byli, pakliže by zadavatel vymezil své požadavky v souladu se zákonem, způsobilí ucházet se o veřejnou zakázku a následně veřejnou zakázku plnit.
117. Při zkoumání toho, zda zadavatel neporušil zásadu zákazu diskriminace tím, jakým způsobem vymezil předmět veřejné zakázky, je vždy nutné vzít v úvahu všechny okolnosti daného případu, neboť samotná podstata zákazu tzv. skryté diskriminace znemožňuje jakoukoliv mechanickou aplikaci. Je přitom třeba, též v souladu se závěry Nejvyššího správního soudu uvedenými v rozsudku sp. zn. 1 Afs 20/2008 ze dne 5. 6. 2008, poskytnout prostor i pro legitimní ekonomickou úvahu zadavatele. Skrytou diskriminaci je tak možno shledat v takovém případě, kdy zadavatel vymezil předmět veřejné zakázky skutečně excesivně,

tj. tehdy, když je dopad na konkurenční prostředí zjevně nepřiměřený ve vztahu k legitimním důvodům, které zadavatele k danému vymezení předmětu plnění vedly, a to zejména z pohledu technického a ekonomického. Tyto okolnosti je třeba následně posoudit jak jednotlivě, tak ve vzájemné souvislosti. Na druhém místě je pak tedy třeba při posuzování toho, zda vymezením předmětu veřejné zakázky nedošlo k porušení zásady zákazu diskriminace, určit, zda zadavatel neměl povinnost některé části předmětu veřejné zakázky poptávat samostatně, tedy např. rozdělit veřejnou zakázku na části.

118. K otázce vymezení předmětu veřejné zakázky Úřad v obecné rovině uvádí, že je to výlučně zadavatel, který vymezuje předmět plnění veřejné zakázky (tedy to, co v rámci zadávacího řízení poptává), neboť jen on sám zná nejlépe své potřeby, jež by měl být také schopen co nejpřesněji a věcně nejlépe definovat. V této souvislosti lze odkázat např. na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 31 Af 3/2015-29 ze dne 19. 12. 2016, v němž se uvedený soud vyjádřil následovně: *„Předně soud považuje za nutné konstatovat, že každý zadavatel při zadávání veřejné zakázky reaguje na svoji potřebu a k té samozřejmě směřuje svou snahu o uzavření smlouvy prostřednictvím veřejné zakázky. Podle názoru soudu je naprosto v pořádku, pokud zadavatel reaguje vypsáním zakázky na svoji vzniklou potřebu řešení určité situace. Z povahy věci tak samotná potřeba zadavatele v sobě implikuje omezení pro její řešení, neboť určité zájmy zadavatelů v sobě implikují pouze limitní množství řešitelů.“* Dále lze odkázat například na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 Afs 87/2008 ze dne 9. 7. 2009, v němž jmenovaný soud konstatoval, že *„[p]ředmět veřejné zakázky vychází z potřeb zadavatele a může mít nejrůznorodější charakter daný jeho věcným obsahem, potřebami zadavatele, jeho finančními možnostmi, apod.“*
119. Přesto však nemůže k tomuto úkonu přistupovat zcela libovolně. I zde je totiž vázán zásadami zadávacího řízení zakotvenými v § 6 zákona, tedy je povinen dodržovat při formulaci zadávacích podmínek zásadu nediskriminace a přiměřenosti a současně platí, že nesmí bezdůvodně zvýhodnit či znevýhodnit některé dodavatele. Uvedené tak neznamená, že je zadavatelům upírána možnost stanovit zadávací podmínky (tj. v šetřeném případě vymezit předmět veřejné zakázky) podle svých potřeb, nicméně musí vést v patrnosti, že za stanovení zadávacích podmínek nesou plnou odpovědnost, včetně toho, že zadávací podmínky nebudou bezdůvodně klást překážky dodavatelům, budou transparentní a nediskriminační a nebudou jakýmkoli způsobem (a to jak přímo, tak skrytě) neodůvodněně omezovat hospodářskou soutěž mezi uchazeči o předmětnou veřejnou zakázku. Lze přitom dovozovat, že zadávací podmínky mohou za konkrétních okolností ve svém důsledku vytvářet jistou nerovnováhu mezi dodavateli, čili mohou do určité míry „prolamovat“ základní zásady zadávacího řízení (a to především zásadu zákazu diskriminace), avšak výlučně za předpokladu, že pro to existuje objektivní důvod na straně zadavatele (ve svém důsledku se pak tedy ani nejedná o porušení zásady zákazu diskriminace). Jinak řečeno zadávací podmínky sice mohou pro určité dodavatele skýtat výhodu, avšak nesmí tomu tak být bezdůvodně, tj. tato výhoda musí být odůvodněna, resp. vycházet z konkrétních logických úvah zadavatele a musí pro ni existovat objektivní příčiny. Pokud tomu tak bude, nelze z pohledu Úřadu hovořit o porušení zákona při stanovení zadávacích podmínek zadavatelem.
120. Zákon explicitně nestanovuje, že by v určitých případech měl zadavatel povinnost předmět veřejné zakázky rozdělit na části. Rozhodnutí, zda se v konkrétním případě jedná o jedinou

veřejnou zakázku, jež má být zadávána jako celek (tj. nerozdělená na části) v rámci jednoho zadávacího řízení toliko jednomu zadavateli, musí být založeno na posouzení možné oddělitelnosti a vzájemné souvislosti předmětu plnění veřejné zakázky. O vzájemné souvislosti předmětu veřejné zakázky je možno hovořit tehdy, pokud jsou kumulativně splněny znaky věcné, místní, funkční a časové souvislosti plnění. Všechny tyto znaky je nutné posuzovat individuálně, přičemž nedostatek kteréhokoli z nich brání konečnému vyhodnocení zakázky jako jednoho celku. Lze doplnit, že za jedinou veřejnou zakázkou je nutno považovat i souhrn jednotlivých, relativně samostatných plnění, souvisí-li tato spolu zejména z hledisek místních, urbanistických, funkčních, časových nebo technologických, jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Afs 198/2006 ze dne 27. 6. 2007. V dalším ze svých rozsudků (sp. zn. 2 Afs 55/2010 ze dne 15. 12. 2010) Nejvyšší správní soud, souladně s jeho výše citovaným závěrem, uvádí, že *„[p]ro určení, zda konkrétní plnění ve prospěch zadavatele je jedinou veřejnou zakázkou nebo několika jednotlivými veřejnými zakázkami, je rozhodující věcný charakter takového plnění; poptává-li zadavatel plnění svým charakterem totožné či obdobné (např. plnění stejného nebo srovnatelného druhu uskutečňované pro téhož zadavatele v témže časovém období a za týchž podmínek co do charakteru plnění), pak takové plnění musí zadávat jako jedinou veřejnou zakázku (...). Není však v případě zadávání takové jediné veřejné zakázky vyloučeno připustit podávání nabídek jen na její jednotlivé části.“*

121. Jak uvádí Krajský soud v Brně v rozsudku sp. zn. 62Af 57/2011 ze dne 1. 11. 2012, *„[i] kdyby bylo plnění důvodně zadáváno jako jediná veřejná zakázka, připouštěla-li by povaha předmětu veřejné zakázky rozdělení na části, bylo by (...) namístě, aby zadavatel institutu rozdělení veřejné zakázky na části využil, a to bez ohledu na to, že ZVZ jeho využití výslovně neukládá. V opačném případě by totiž omezil hospodářskou soutěž mezi dodavateli a porušil tak § 6 ZVZ.“*
122. V komentářové literatuře je pak k otázce rozdělení veřejných zakázek na části uvedeno následující: *„V konkrétních případech by naopak rozdělení veřejné zakázky na části (např. pouze s ohledem na nepřekrývající se množiny dodavatelů schopných realizovat jednotlivé části) mohlo pro zadavatele přinášet neúměrná rizika či nepřiměřené obtíže. Typickým příkladem jsou veřejné zakázky na stavební práce včetně souvisejících dodávek a služeb ve složitých podmínkách, u nichž kvalita výsledného plnění závisí nejen na kvalitě plnění jednotlivých dílčích částí, ale ve srovnatelné míře i na vzájemné koordinaci a provázanosti realizace těchto dílčích plnění a na řízení jejich realizace na úrovni generálního dodavatele. Rozdělení těchto (či obdobných, vykazujících srovnatelné aspekty) veřejných zakázek na části by v konkrétních případech mohlo pro zadavatele znamenat neúměrné riziko zvýšených nákladů na odstraňování vad, případně nemožnost či značně ztíženou možnost domoci se odpovědnosti konkrétního dodavatele určité části veřejné zakázky v případě, kdy se porušení povinnosti tohoto dodavatele promítlo na vlastnostech dodaného plnění jako celku.“*⁶
123. Lze tak uzavřít, že v případě veřejných zakázek, které lze objektivně rozdělit na části, závisí rozhodnutí, zda by zadavatel měl či neměl k takovému rozdělení přistoupit, na vzájemném

⁶ PODEŠVA, Vilém, SOMMER, Lukáš, VOTRUBEC, Jiří, FLAŠKÁR, Martin, HARNACH, Jiří, MĚKOTA Jan, JANOUŠEK, Martin. Zákon o zadávání veřejných zakázek: Komentář. Wolters Kluwer, Praha, 2016.

poměru možných diskriminačních důsledků nerozdělení na části (tj. na míře omezení hospodářské soutěže) a na míře, v jaké lze při rozdělení veřejné zakázky na části eliminovat s tím spojená rizika na straně zadavatele. V rozhodování tak proti sobě budou typicky stát dvě zásady - zásada přiměřenosti a zákazu diskriminace. Od zadavatele pak nelze spravedlivě očekávat, že přistoupí k rozdělení veřejné zakázky na části, pokud rozdělení sice objektivně možné je (a mohlo by fakticky umožnit účast širšího okruhu dodavatelů), za situace, že by při tomto rozdělení nebylo možné dostatečně eliminovat rizika či obtíže s rozdělením spojená. Rozdělení veřejné zakázky na části přichází v úvahu obecně tehdy, pokud plnění v rámci jednotlivých částí budou plněními svým charakterem odlišnými. Naopak rozdělení veřejné zakázky na části vhodné nebude zejména tehdy, pokud bude předmět zakázky tvořen plněními navzájem se neodlišujícími nebo plněními, která na sebe úzce navazují a která jsou nadto na trhu běžně coby jeden celek dodávána. Na povinnost rozdělení veřejné zakázky na části je tak nutno nazírat z hlediska provázanosti jednotlivých součástí předmětu veřejné zakázky a s ohledem na celkový charakter předmětu plnění.

124. Úřad tak při posuzování povinnosti zadavatele rozdělit předmět veřejné zakázky na části nemůže postupovat pouze povrchně, nýbrž se musí zabývat především technickými a ekonomickými aspekty, z nichž může vyplývat, že bylo nutno předmět veřejné zakázky poptávat jako jeden celek, neboť, jak uvedl Krajský soud v Brně ve výše citovaném rozsudku sp. zn. 62Af 57/2011 ze dne 1. 11. 2012, „*pro posouzení otázky možného porušení zásady nediskriminace podle § 6 ZVZ postupem zadavatele (...) je podstatný objektivní důsledek takového postupu - tj. dopad, který (...) rozhodnutí ohledně vymezení předmětu veřejné zakázky bez možnosti podávání nabídek na části z pohledu zajištění efektivní soutěže o veřejnou zakázku vyvolalo.*“ Je tak třeba zabývat se širšími souvislostmi případu, kupříkladu skutečností, nakolik byly jednotlivé součásti na sobě funkčně závislé a při komplexnějším pohledu na veřejnou zakázku tedy ověřit, zda by bylo možno zadavatelem požadovaného výsledku dosáhnout i plně odděleným provedením jednotlivých dílčích součástí předmětu veřejné zakázky, a zároveň, jaké praktické dopady by mělo případné rozdělení předmětu veřejné zakázky na části, tedy zda by toto rozdělení nepřineslo zadavateli neúměrné potíže či zvýšené náklady, které po něm nelze legitimně vyžadovat. Samotná skutečnost, že by předmět veřejné zakázky bylo technicky možné rozdělit na části, sama o sobě nepostačuje k vyvození závěru, že zadavatel měl povinnost k takovému rozdělení předmětu veřejné zakázky přistoupit.
125. Předmětem šetřené veřejné zakázky na dodávky je vybudování inteligentního dopravního systému v Hradci Králové, které sestává jednak z předložení projektu tohoto systému, kdy dodavatel předloží komplexní technické řešení odpovídající požadavkům zadavatele, a následně z kompletní dodávky tohoto navrženého systému, která sestává mj. ze samotných dodávek (materiálu, zařízení, software), ale rovněž souvisejících stavebních prací a služeb (školení, servisní služby). K tomu Úřad dodává, že samotná skutečnost, že předmětná veřejná zakázka zahrnuje rovněž stavební práce a služby, nezakládá zadavateli povinnost tyto stavební práce či služby poptávat samostatně. K uvedenému lze odkázat na důvodovou zprávu k zákonu, podle které se „*[o] veřejnou zakázku na dodávky (...) jedná tehdy, pokud současně poskytované stavební práce nejsou základním účelem veřejné zakázky, avšak jejich provedení je nezbytné ke splnění veřejné zakázky na dodávky. Za hlavní předmět se nepovažují například umístění nebo instalační práce v rámci dodávek. Může tedy jít o situaci, kdy zadavatel pořídí přístroj, k jehož plné funkčnosti je nutno jej umístit na určené*

místo, popř. upevnit. Hlavním předmětem je tedy dodávka tohoto přístroje a vedlejším předmětem jsou stavební práce (umístění a upevnění v zemi) nutné k jeho plné funkčnosti, a to na základě principu základního účelu.“

126. Úřad konstatuje, že se v případě zadávání předmětné veřejné zakázky nejprve zabýval skutečností, zda v šetřeném případě byla naplněna hlediska, která byla Nejvyšším správním soudem judikována, tj. hledisko věcné, funkční, místní, urbanistické, časové a technologické, a v té souvislosti, zda se jedná toliko o jedinou veřejnou zakázku, či nikoli.
127. Před samotným hodnocením jednotlivých hledisek považuje Úřad za vhodné připomenout, že zadávací dokumentaci a zadávací podmínky v ní obsažené je potřeba vnímat jako komplexní a provázaný celek a posuzovat je tudíž ve vzájemném kontextu. Uvedený názor vyplývá rovněž z konstantní judikatury, kdy např. Krajský soud v Brně v rozsudku sp. zn. 62 Af 41/2012 ze dne 6. 6. 2013 mimo jiné dovedl, že *„text jednotlivých ustanovení zadávací dokumentace je nutno vykládat v jejich vzájemné souvislosti.“*
128. Obecně lze konstatovat, že k prokázání funkční souvislosti postačí, pokud daná plnění mají z celkového výčtu jediný účel, který je pro tato plnění společný. Jak uvedl předseda Úřadu v rozhodnutí č. j. ÚOHS-R0055/2019/VZ-14984/2019/322/LKa ze dne 30. 5. 2019, *„[f]unkční souvislost je (...) nutné chápat jako určitou návaznost jednotlivých předmětů plnění, neboť právě souvislost jednotlivých předmětů plnění je nezbytným předpokladem pro určení toho, zda lze konstatovat existenci funkční souvislosti či její absenci. Pro představu uvádím, že funkční souvislost se může projevit např. v jednotlivém záměru zadavatele nebo v podmíněnosti realizace dílčích plnění nebo ve zřejmé potřebě zadavatele v určitém okamžiku realizovat všechna plnění, byť na různých územích spravovaných zadavatelem, ale jednotlivá plnění by sama o sobě nesplnila požadovaný cíl.“*
129. Funkční souvislost lze v šetřeném případě spatřovat již v textaci zadávacích podmínek, a to konkrétně v tom, že cílem, resp. účelem šetřené veřejné zakázky je vybudování a zajištění provozu a rozvoje inteligentního dopravního systému ve městě Hradec Králové. Inteligentní dopravní systém má pomoci dosahovat efektivnějšího využití komunikací, zvyšovat bezpečnost a spolehlivost dopravy i snižovat jízdní doby a dopady na životní prostředí aktivním řízením dopravních proudů. Bez ohledu na to, že se předmět zakázky skládá z vícero komponentů samostatně plnících rozdílné funkce (monitorování dopravních proudů, sčítání vozidel, preference VHD), všechny komponenty, resp. části mají ve svém souhrnu prostřednictvím těchto funkcí plnit jediný účel a to optimalizaci dopravní situace v Hradci Králové. S ohledem na výše uvedené proto Úřad považuje funkční hledisko za prokázané.
130. Pro úplnost k výše uvedenému Úřad dodává, že například v rozsudku ze dne 14. 11. 2002 ve věci C-411/00 Felix Swoboda GmbH v. Österreichische Nationalbank, Soudní dvůr Evropské unie rozhodl, že v případě, kdy má veřejná zakázka jediný cíl, ale skládá se z několika druhů služeb, nemá být tato zakázka rozdělena do více zakázek. Soudní dvůr Evropské unie uvedl, že v tomto případě je zřejmé, že byť se jednalo o, svou povahou, odlišné služby, všechny sloužily k dosažení jediného účelu.
131. Místní souvislost je v tomto případě dána tím, že jednotlivé fyzické součásti inteligentního dopravního systému (SSZ, měřidla, přenosová síť apod.), se geograficky nachází ve vzájemně těsné blízkosti, tedy v určitých vymezených oblastech na území statutárního města Hradec Králové. Vzhledem k tomu, že předmětem veřejné zakázky je dodávka

inteligentního dopravního systému právě pro celé statutární město Hradec Králové považuje Úřad i místní hledisko za prokázané.

132. Časovou souvislost veřejné zakázky lze spatřovat v komplexnosti celého předmětu veřejné zakázky a v návaznosti jednotlivých úkonů, které se zavazuje zhotovitel provést. Předmětem zakázky je vybudování IDS, zahrnující předně tvorbu a dodávku podrobného prováděcího projektu a dále provedení všech dodávek materiálu a zařízení, prací, dodávku software, dokumentace, zajištění všech povolení, implementace, otestování, uvedení do provozu, školení, poskytnutí licencí a poskytnutí veškerého dalšího souvisejícího plnění, dále poskytování servisních služeb a služeb rozvoje IDS spočívajících v úpravách IDS, realizaci změnových požadavků a poskytování dalších souvisejících plnění – tzv. ad hoc služby. Pokud se výše uvedené shrne, je předmětem zakázky dodávka podrobného prováděcího projektu a dodávky díla, což ze strany zhotovitele zahrnuje provedení dopravně inženýrské analýzy, vyhotovení projektu, zajištění veškeré potřebné dokumentace a její projednání s dotčenými orgány, tedy mimo jiné zajištění kompletního správního procesu až do fáze kolaudačního rozhodnutí, čemuž musí pochopitelně předcházet samotná realizace stavební části předmětu veřejné zakázky, která musí probíhat souběžně s obnovou SSZ, aby došlo k co nejmenšímu omezení dopravy. S obnovou SSZ pak přirozeně souvisí instalace dalších technologií. Na uvedené pak navazuje uvedení celého systému do provozu včetně proškolení zaměstnanců zadavatele a následné služby jako například úpravy systému či servisní služby. Úřad tak má za prokázanou i časovou souvislost předmětu veřejné zakázky.
133. Urbanistické hledisko poměrně úzce souvisí s hlediskem místním, neboť značí místo výskytu či realizace předmětu veřejné zakázky z pohledu umístění do určitého sídelního útvaru (např. obce, města, kraje). Urbanistická souvislost u šetřené veřejné zakázky je jednoznačně dána, neboť dle čl. III. 8) zadávací dokumentace je hlavním místem plnění zakázky statutární město Hradec Králové.
134. Technologické hledisko lze pak spatřovat ve skutečnosti, že spolu jednotlivé poptávané technologie či komponenty úzce souvisejí, a to například tak, že spolu mají na určité úrovni komunikovat, předávat si informace či data, která jsou pak využitelná v rámci plnění funkce komplexního celku. Tuto technologickou souvislost lze spatřovat v několika aspektech povahy předmětu veřejné zakázky. Již samotná povaha poptávaného plnění v rámci veřejné zakázky, tedy inteligentního dopravního systému napovídá, že se má jednat o komplexní, avšak zároveň kompaktní systém, který bude automatizovaně plnit určitou funkci. Systémem se pak rozumí soustava či celek složený z částí, které na sebe vzájemně působí, a mezi kterými může probíhat tok informací. Tato definice poměrně přiléhavě odpovídá povaze předmětu veřejné zakázky. Již v čl. 3.1 „Architektura systému“ Technické specifikace je naznačena souvislost a návaznost jednotlivých částí systému. Tato je pak dále rozvedena v dalších částech Technické specifikace, ze kterých lze mimo jiné vyčíst, že všechny jednotlivé detektory a aktory jsou propojeny do přenosové sítě, hlavní úlohou každého prvku je zajištění činnosti senzoru nebo aktoru a související komunikace s centrálním prvkem, prvek využívá vlastní logiku, příp. data z lokálních senzorů a signály z centrální části systému a prvek musí být schopen zabezpečit plnění základní funkce, jako např. řízení uzlu, sběr dat apod. Centrální systém pak musí obsahovat funkcionality jako řízení nebo zprostředkování vzájemné komunikace mezi jednotlivými uzly anebo senzory, případně jinými zařízeními telematiky a umožnění dynamické funkce řízení křižovatek na základě pokročilých algoritmů

včetně vzájemného propojování s dalšími systémy. V rámci návrhu systému pak zhotovitel doplní křižovatky o nové strategické detektory pro podporu řízení dopravy nejen na křižovatkách, ale i v jejich okolí. Konektivita strategických detektorů pak je až na výjimky zajištěna pomocí řadičů SSZ, což značí, že detektory nebudou využívány striktně pouze pro oblast, ve které budou umístěny, ale předáváním informací mezi jednotlivými řadiči SSZ a centrálním prvkem systému popřípadě dispečinkem umožní synchronizovaně koordinovat dopravu na celém vymezeném území v závislosti na aktuálním dopravním zatížení té, které oblasti. Co se týče systému penalizace, tak tento má nejen sloužit k měření okamžité a úsekové rychlosti, kontrole a vymáhání dopravních předpisů a tím k bezpečnosti dopravy, ale také k monitorování dopravního proudu čtením registračních značek vozidel, čtením ADR tabulek a sbíráním údajů o počtu projetých vozidel s rozlišením jejich kategorií. Výstupy pro doménu měření a zpracování jsou pak využitelné v kombinaci s dalšími instalacemi schopností rozlišení registračních značek vhodné pro vyhodnocování dojezdových dob a směrových vztahů. Modul penalizace bude tedy poskytovat do dopravního a informačního dispečinku dva druhy informací, a to statistická data sbíraná měřidly, přičemž tyto informace využije modul měření a zpracování dat a poskytne je dopravnímu dispečinku, který vytvořené informace dále obohatí a svými prostředky dále distribuuje, ale také statistické výstupy o činnosti měřidel, zjištěných a procesovaných dopravních přestupcích. Modul preference VHD má pak za úkol zajistit co nejplynulejší průjezd vozidel po své trase tak, aby nedocházelo ke zpoždování spojů. Z Technické specifikace vyplývá, že princip preference VHD pomocí SSZ spočívá ve včasné lokalizaci vozidla následované vhodným zásahem do signálního plánu pomocí dopravního řadiče dotčené křižovatky. Zadavatel pak navrhuje, aby v rámci výměny řadičů byly doplněny všechny křižovatky řízené SSZ o modul preference VHD, protože přes každou takovou křižovatku je vedena alespoň jedna linka VHD. Další součástí systému je pak dispečink systému, jehož vlastností je mimo jiné průběžné statistické vyhodnocení stavu dopravy, účinnosti dopravně telematického systému města či různých dalších zásahů do dopravního systému a využití pro dlouhodobé a strategické plánování v oblasti města i jeho okolí a umožnění dynamické funkce řízení křižovatek na základě pokročilých algoritmů včetně vzájemného propojování s dalšími systémy. Dispečink systému má pak zajistit a umožnit komunikaci se všemi řadiči SSZ na území města spadajících do systému řízení dopravy ve městě. Funkcí přenosové sítě pak úzce souvisí se všemi dalšími funkcemi popsanými v Technické specifikaci, neboť zajišťuje konektivitu všech prvků a komponent systému a přenos informací a dat jednak mezi nimi tak i mezi dispečinkem. Poslední částí je pak centrální prvek systému, obsahující HW a SW a dostatečnou konektivitu na ostatní prvky systému popsané výše.

135. Z výše uvedeného Úřad vyvozuje závěr, že IDS obsahuje několik různých komponent a prvků, které jsou spolu však propojeny do jednotného komplexního celku, kde mezi sebou tyto komponenty vzájemně komunikují, předávají si informace a na základě těchto sbíraných dat dochází k řízení křižovatek, úpravám signálních plánů a koordinaci a optimalizaci dopravní situace na území města. Úřad proto považuje technologickou souvislost předmětu veřejné zakázky za prokázanou.
136. Výše uvedený závěr je podpořen i vyjádřením Univerzity Pardubice, ze kterého vyplývá, že u jednotlivých dodavatelů lze předpokládat řešení s odlišnou strukturou, a tedy i jiné požadavky na počty jednotlivých druhů HW. Bez znalosti architektury systému (tedy před vypracováním projektu celého systému) pak dle Univerzity Pardubice nelze vypracovat

zadávací dokumentaci na dodávku HW a rovněž nelze jednoznačně určit, zda by bylo možno systém penalizace poptávat samostatně. Univerzita Pardubice této souvislosti rovněž poukazuje na to, že v důsledku samostatného poptávání systému penalizace by mohlo dojít k duplicitním instalacím některých prvků (viz k tomu bod 34. odůvodnění tohoto rozhodnutí). K tomuto Úřad dodává, že po přezkoumání Technické specifikace a technologické souvislosti předmětu veřejné zakázky (viz bod 134. odůvodnění tohoto rozhodnutí) považuje za prokázané, že systém penalizace má technologickou souvislost se zbytkem předmětu veřejné zakázky mimo jiné v podobě sběru údajů o počtu projetých vozidel s rozlišením jejich kategorií, což umožňuje mimo jiné monitorování intenzity dopravy jako základního dopravně inženýrského parametru, na základě kterého pak dochází k volbě signálních plánů a řízení křižovatek.

137. Na základě výše uvedených zjištění Úřad konstatuje, že zadavatel nepochybil, když poptával požadovaná plnění jako jednu veřejnou zakázku, neboť bylo prokázáno, že jednotlivá plnění mají místní, časovou a věcnou souvislost. Poslední otázku, kterou je tak třeba zodpovědět je, zda i za situace, kdy se v daném případě jedná o jednu veřejnou zakázku, měl zadavatel z důvodu zajištění nediskriminačního postupu k dodavatelům přistoupit k rozdělení předmětu veřejné zakázky na samostatné části.
138. Úřad se tedy dále zabýval otázkou, zda povaha veřejné zakázky rozdělení na části připouští. V této souvislosti Úřad zdůrazňuje, že zadavatel v šetřeném případě vymezil své požadavky na vlastnosti předmětu veřejné zakázky především popisem účelu a potřeb, které mají být naplněny [srov. § 89 odst. 1 písm. a) zákona], tedy vymezil v zadávací dokumentaci, co musí dodávaný IDS „zvládat“, přičemž technickou stránku řešení, tj. konkrétní způsob, jak budou jeho požadavky naplněny, včetně konkrétního technického řešení provazby (spolupráce) mezi jednotlivými subsystémy, ponechal na dodavatelích. Za této situace, kdy jedním z požadavků zadavatele, resp. součástí předmětu veřejné zakázky je, aby to byl právě dodavatel, který vypracuje detailní návrh celého IDS, si lze jen těžko představit, že by zadavatel poptával samostatně některou z částí veřejné zakázky, např. právě navrhovatelem zmiňovanou dodávku inframajaků. Úřad na tomto místě opakuje, že záměrem zadavatele je získat komplexní, kompatibilní systém, který bude synchronizovaně a koordinovaně fungovat na celém vymezeném území, což je požadavek ze zadávací dokumentace zcela zřejmý, a je právě na dodavatelích, aby navrhli takový systém, kde spolu jednotlivé komponenty budou komunikovat a sdílet informace tak, aby byl tento záměr zadavatele naplněn. Nelze tedy spatřovat pochybení zadavatele v tom, že nevymezil konkrétní technické aspekty jednotlivých komponentů.
139. Za situace, kdy je tedy zadávací dokumentace koncipována způsobem „design and build“, kdy je ze strany zadavatele požadováno, aby byl dodavatelem navržen a následně také realizován celý komplexní systém včetně všech jeho součástí a toho, jak spolu budou tyto součásti komunikovat, spolupracovat a naplňovat funkci IDS, si tak lze jen těžko představit jakékoliv rozčlenění předmětu veřejné zakázky na části takovým způsobem, který by byl ve výsledku funkčně rovnocenný s jednotným komplexním řešením navrženým a dodaným jediným dodavatelem, neboť jak již bylo dovozeno výše v odůvodnění tohoto rozhodnutí, jednotlivé subsystémy, které tvoří předmět šetřené veřejné zakázky, jsou provázané a na sebe navazující. Nadto je fakticky nepředstavitelné, že by dodavatelé částí předmětu veřejné zakázky podali své nabídky bez znalosti projektu (tedy technického řešení), který je také

součástí předmětu veřejné zakázky, a který by tak nutně vznikl až po výběru nejvhodnějších dodavatelů v jednotlivých částech veřejné zakázky. Nabídnutá technická řešení dodavatele „projektu“ by tudíž nijak nezohledňovalo technická řešení jiných dodavatelů pro dílčí části předmětu veřejné zakázky a naopak. Je zřejmé, že získání komplexního a kompatibilního systému popsáním způsobem by bylo téměř nemožné. Úřad má tudíž za to, že s ohledem na technickou provázanost plnění povaha šetřené veřejné zakázky nepřipouští rozdělení na části, neboť jednotlivé subsystémy spolu nutně souvisí.

140. Úřad dále uvádí, že pro vyhodnocení, zda se zadavatel nedopustil nerozdělením předmětu veřejné zakázky na části porušení zásady zákazu (skryté) diskriminace a rovného zacházení, je důležité přihlídnout i ke skutečnosti, že zadavatel před samotným zadáním veřejné zakázky provedl předběžnou tržní konzultaci, v rámci které od pěti dodavatelů (tedy ode všech, od kterých obdržel odpověď na své dotazy) obdržel sdělení ve smyslu, že disponují sami nebo prostřednictvím poddodavatelů znalostmi pro celý předmět veřejné zakázky (viz k tomu bod 82. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Z uvedeného vyplývá, že zadavatel ještě před zahájením šetřeného zadávacího řízení mj. ověřoval, zda na trhu existují subjekty schopné požadované plnění dodat, resp. zda vymezením se předmětu veřejné zakázky nedopustí nepřiměřeného omezení hospodářské soutěže. Ve světle výsledků předběžné tržní konzultace pak zadavatel nepovažoval za nutné zasahovat do vymezení předmětu šetřené veřejné zakázky.
141. Úřad ve vztahu k vymezení předmětu veřejné zakázky oslovil v rámci správního řízení další dodavatele pohybující se na relevantním trhu, přičemž z odpovědi společnosti Colsys vyplývá, že tato společnost nepovažuje vymezený obsah zakázky (vzhledem ke komplexním dodávkám, které se na trhu běžně vyskytují) za nijak výjimečný. Společnost Colsys dodala, že stejně jako konkurenční firmy je zvyklá komplexní zakázky realizovat prostřednictvím subdodavatelů, které doplňují portfolio dodávek a zkušeností, a že z hlediska zadavatelů je standardní, že zadávají na trh komplexní zakázky. V obdobném smyslu se vyjádřila také společnost SITEL, kterou by vymezení předmětu posuzované veřejné zakázky v účasti v zadávacím řízení limitoval pouze částečně, neboť by byla nucena spojit se s dalšími dodavateli. Obě společnosti tak uvádí, že v případě využití poddodavatelů pro určité části předmětu veřejné zakázky, by byli schopni předmět veřejné zakázky jako celek realizovat (viz k tomu bod 36. a násl. odůvodnění tohoto rozhodnutí).
142. Na základě výše uvedeného proto Úřad uzavírá, že šetřenou veřejnou zakázku je nutno považovat za jedinou veřejnou zakázku, neboť dovedl, že ačkoliv je předmět veřejné zakázky tvořen souhrnem relativně samostatných plnění, tato spolu z hlediska místních, urbanistických, funkčních, časových a technologicky úzce souvisí. Úřad je rovněž toho názoru, že plnění poptávaná v rámci posuzované veřejné zakázky spolu úzce souvisí a jedná se o plnění na sebe technologicky a funkčně navazující, přičemž na základě zadavatelem provedených předběžných tržních konzultací a rovněž na základě průzkumu trhu provedeného Úřadem lze uzavřít, že komplexní dopravní systémy jsou na trhu běžně poptávané a nabízené. Úřad proto konstatuje, že zadavatel v tomto případě nebyl povinen rozdělit předmět veřejné zakázky na části, neboť by takové rozdělení nebylo vhodné mimo jiné vzhledem k účelu a povaze veřejné zakázky. Z uvedeného tak vyplývá, že se zadavatel vymezením předmětu veřejné zakázky, resp. nerozdělením veřejné zakázky na části nedopustil porušení zásady zákazu diskriminace a rovného zacházení.

K další argumentaci navrhovatele

143. Navrhovatel ve svém návrhu uvádí, že skutečnost, že zadavatel rozčlenil předmět veřejné zakázky v příloze č. 9 zadávací dokumentace (rozpočtu veřejné zakázky) značí, že stejným způsobem měl či mohl být rozdělen i předmět veřejné zakázky jako takový. S tímto závěrem se Úřad neztotožňuje, neboť rozdělení předmětu veřejné zakázky v rámci položkového rozpočtu na jednotlivé celky nijak neprokazuje vzájemnou nezávislost těchto celků. Smyslem položkového rozpočtu je toliko nacenění dílčích součástí předmětu veřejné zakázky, přičemž je běžnou praxí položkový rozpočet veřejné zakázky rozčlenit na jednotlivé celky, což umožňuje snadnější a přehlednější rozpad nabídkové ceny. Takové rozčlenění pak umožňuje mimo jiné zadavateli snadnější kontrolu ceny jednotlivých součástí plnění a může být nápomocno např. při identifikaci mimořádně nízké nabídkové.
144. Zadavatel ve svém vyjádření odpověděl na námitku navrhovatele ohledně dodávky inframajáků a dalších fyzických komponentů pro modul preference VHD v tom smyslu, že tyto komponenty nejsou zadávací dokumentací předepsány, ale jsou pouze jednou z možných součástí funkce preference VHD a není vůbec jisté, že budou vybraným dodavatelem zvoleny jako optimální technické řešení, což dle zadavatele vylučuje možnost jejich zadávání samostatně. K tomu navrhovatel namítá, že pokud zadavatel neví, zda inframajáky a další fyzické komponenty budou součástí nabídky, svědčí to právě o oddělitelnosti takového plnění, neboť je zřejmé, že lze nabídku podat společně s nebo i bez takového plnění, tudíž nejsou taková plnění v kontextu celého předmětu veřejné zakázky na sobě funkčně závislá. Závěr navrhovatele Úřad považuje za nepřesný. Ze zadávací dokumentace je zřejmé, že modul preference VHD má systematickou a technologickou návaznost na další části IDS. Jako takový je třeba jej poptávat v rámci jednoho zadávacího řízení společně s ostatními částmi systému. Preferenci VHD je pak možno řešit různými technologickými prvky (inframajáky, radiomajáky, GNSS, datová smyčka, apod.). S ohledem na způsob vymezení celého předmětu veřejné zakázky způsobem „design and build“, kdy zadavatel poptává celkové funkční řešení, přičemž řešení jednotlivých technologických aspektů ponechává na samotných dodavatelích, postrádá vyčlenění jednoho komponentu systému logiku, neboť zadavatel neví, jaká konkrétní technologie bude pro daný komponent použita (blíže k tomu viz bod 138. odůvodnění tohoto rozhodnutí).

Shrnutí

145. S ohledem na výše uvedené Úřad uzavírá, že po přezkoumání všech rozhodných skutečností dospěl k závěru, že se zadavatel vymezením předmětu veřejné zakázky, resp. nerozdělením veřejné zakázky na části, nedopustil porušení zásady zákazu diskriminace a rovného zacházení a rovněž, že zadavatel se v rozhodnutí o námitkách dostatečně podrobně a srozumitelně vyjádřil ke všem skutečnostem uvedeným navrhovatelem v námitkách. V části návrhu týkající se tvrzené nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o námitkách a tvrzeného porušení zásady zákazu diskriminace a rovného zacházení nerozdělením veřejné zakázky na části tedy nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření. S ohledem na uvedené rozhodl Úřad tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí, tj. návrh v daných částech zamítl.

K výroku II. tohoto rozhodnutí

146. Úřad nepřehlídí, že navrhovatel ve svém návrhu mj. namítá stanovení zadávacích podmínek v rozporu se zásadou transparentnosti, když zadavatel v zadávací dokumentaci nepřipustil předložení variant nabídky, ačkoliv počítal s tím, že někteří dodavatelé budou v rámci svých nabídek dodávat inframajáky a další fyzické komponenty a jiní ne, v důsledku čehož zadavatel dle navrhovatele může obdržet neporovnatelné nabídky.
147. Úřad v této souvislosti však uvádí, že přezkoumal kompletní obsah námitek navrhovatele a shledal, že námitky navrhovatele se vztahují pouze k porušení zásady rovného zacházení a zákazu diskriminace ve spojitosti s příliš široce vymezeným předmětem plnění veřejné zakázky (viz bod 83. a násl. odůvodnění tohoto rozhodnutí). S ohledem na uvedené Úřad uzavírá, že navrhovatel tento důvod údajné nezákonnosti zadávacích podmínek nerozporoval ve svých námitkách (ze dne 19. 6. 2019). Pro úplnost Úřad dodává, že z předložené dokumentace o zadávacím řízení rovněž nevyplývá, že by navrhovatel podal jiné námitky, které by předcházely podání návrhu ze dne 15. 7. 2019 (ostatně ani sám navrhovatel toto netvrdí). V tomto případě rovněž nelze konstatovat, že se ze strany navrhovatele jedná o nové skutečnosti, které nemohl dříve tvrdit vůči zadavateli, neboť se jedná o námitku proti zadávacím podmínkám, které byly navrhovateli v době podání námitek známy (viz k tomu body 59. a 73. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Uvedený závěr Úřadu podporuje i skutečnost, že se navrhovatel ve svém návrhu omezil pouze na prosté vymezení námitek bez toho, aby zdůvodnil, proč tuto námitku vznáší až v rámci návrhu, resp. nijak neprokázal, že se jedná o skutečnost, kterou nemohl tvrdit již vůči zadavateli.
148. Podle § 257 písm. h) zákona Úřad zahájené řízení zastaví, jestliže návrhu nepředcházely řádně a včas podané námitky.
149. S ohledem na výše uvedené tedy Úřad konstatuje, že části návrhu týkající se námitek ohledně netransparentního stanovení zadávacích podmínek (které dle navrhovatele spočívalo v tom, že zadavatel v zadávací dokumentaci nepřipustil předložení variant nabídky, ačkoliv počítal s tím, že někteří dodavatelé budou v rámci svých nabídek dodávat inframajáky a další fyzické komponenty a jiní ne, v důsledku čehož může obdržet neporovnatelné nabídky) nepředcházely řádně a včas podané námitky a zároveň se v daném případě nejedná o správní řízení vedené ve věci návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy ve smyslu § 254 zákona. Úřad proto ve vztahu k této části návrhu tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto rozhodnutí, tj. správní řízení v dané části zastavil.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad proti výroku I. tohoto rozhodnutí má odkladný účinek.

Rozklad proti výroku II. tohoto rozhodnutí nemá podle § 76 odst. 5 správního řádu odkladný účinek.

Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona činí výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží

1. Erste Grantika Advisory, a.s., Jánská 448/10, 602 00 Brno
2. Fiala, Tejkal a partneři, advokátní kancelář, s.r.o., Helfertova 2040/13, Černá Pole, 613 00 Brno

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy